

ÉLETTÜNK

XII. évfolyam 4. szám (12. Jahrg. Nr. 4)

Az európai magyar katolikusok lapja

1980 április

Prohászka Ottokár elmékedéseiből:

HÚSVÉTI MEDITÁCIÓ

A feltámadás értelme – Élet forrása: öröm

„Szombat elmúltával szürkületkor pedig nagy földindulás lőn, mert az Úr angyala leszállt mennyből és oda járulván, elhengeríté a követ és ráüle. Vala pedig az ő tekintete, mint a villámlás és ruhája, mint a hó. Féltekben pedig megrettenének az örök és lönek, mint a holtak. Fellevén pedig az angyal, monda az asszonyoknak: Ne féljete ti, mert tudom, hogy Jézust keresitek, kit megfeszítettek. Nincs itt, föltámadott, amint megmondotta. Jertek és lássátok a helyet, ahová tették az Urat” (Máté 28, 1-7).

Ti azonban ne féljete, kik Krisztust keresitek, sőt vigadjatok s örömet üljete, mert végtelenül nagy, hatalmas és dicsőséges a ti Uratok. Ő a föltámadás és az élet s a fölfordított sírkövön nem márványalak, hanem én, a Fölségesnek eleven angyala vagyok emléke.

Mint karácsonykor a pásztoroknak a megtestesülés angyala hirdette a „nagy örömet”: úgy húsvétkor a föltámadás angyala hirdette az erő és győzelem evangéliumát, azt, hogy: „Föltámadott!” A hitetlen, diadalt ülő világban, hol a Messiásra csak akasztófa és sír emlékeztek, a hivatalosan, nyilvánosan, millió ember értesülésével, három törvényszék beleegyezésével lepecsételt sírkövet harmadnapra elhengerítette az Úr keze s Jeruzsálemnek fülébe dörgi az üres sír s a legújabb evangélium: „Nincs itt, föltámadt!” – Ez minden tekintetben a legnagyobb „signum”, Krisztus legnyilvánosabb csodája. Egyszersmind a kereszténység legünnepélyesebb proklamációja... Ez a legnagyobb csoda, mert legistenibb, legkevésbé emberi, hisz benne megszűnt, elveszett az ember! S Krisztus ehhez kötötte hiteletét, az ember bukásához, hogy ne kértelkedjünk istenségében. Tudjuk, hogy mennyire tehetetlen a halott; annyira, hogy azt kell róla mondani: „vott”. Az ember csak erejében, lelke, teste épességében, szava ékesszólásában, szíve melegében, szeme tüzében tehet csak nagyot, amint Krisztus is tette életében, de Ő külömb lett, mert a saját érvényesülésére a halálban kimutatott erejét használta fel...

Krisztus győzelme megrendítő! Győzött a hitetlenségen.

Diadala az a fényes világosság, mely a kételyt eloszlatja, az a rendületlen megnyugvás, mely a föltorlódott hullámokat elsimitja, az a biztonság, mellyel összes aggodalmainkra azt feleljük: Ő az Isten fia volt... Nem a keresztfán, hanem a dicsőséges föltámadásban kaptuk meg az Isten kinyilatkoztatását, hogy Krisztus az Isten fia. A hitetlenség, a keresztrefeszítés szentségtörése, a taga-

dás diadalmi mámore szükségessé tette ezt a legfőbb kinyilatkoztatást: Föltámadott, tehát Isten.

*

Három nap előtt még szívébe szorult az Olajfák kertjében a halálos szomorúság, ma végig árad rajta az öröm; az öröm mint dicsőség, mellyel az „excelsa” felé tartott s megközelíthetetlenül magasra följutott; az öröm mint boldogság, az első megdicsőült ember boldogsága!...

Ily tiszta, dicsőséges öröm nem lakik a földön; örömeink fájdalommal vegyesek; de az nem baj, sőt előny; mert az öröm itt gyakran felületessé tesz, míg ellenben a fájdalom kimélyíti a lélek érzelmeit. Hát mélyítse, de ne fonnyassza; tisztítsa, de ne apassza. Szolgáljon a fájdalom arra, hogy észre térítsen, megjavítson, fölrázzon s végre is, hogy mindezek által jobban, mélyebben tudjunk örvendezni...

*

Alleluja! Öröm kell a szívekbe, melyekben a Szentlélek lakik! Öröm kell a

keresztet viselő lelkekbe, öröm a bánatos és sebzett lelkekbe, öröm a küzdő s harcot vívó lelkekbe; ahol Isten van, ott öröm is legyen. És pedig azért legyen, mert az öröm erő s a lehangoltság gyöngeség. – Örülni annyi, mint az élet erejét érezni, – szomorkodni annyi, mint gyöngülni. Azért az öröm sokszor gyógyít, a bánat pedig beteggé tesz; az élet kedvvel s örömmel jár karöltve, a halál bánattal és gyászszal. Minden, ami jó nekünk, ami növel és gazdagít, egyszersmind örvendeztet; minden, ami üresít s szegényít, az szomorít...

Azért kell öröm, mert ez képesít az emberekkel való legjobb bánásmódra. Ha lehangoltak vagyunk, nehezen viseljük el embertársainkat s letűnik homlokunkról és arcunkról az a jó lélek, mely beleelegyedik érzelmeinkbe, szavainkba és hangunkba. A legnagyobb terhet testvérkéz rakja az ember vállaira. Ha jókedvűek vagyunk, nem vesszük föl a nehézségeket; de jaj nekünk s másoknak, ha rosszkedv bánt. Kiállhatatlan akkor

nekünk a világ s mindeniben ellenséget látunk. Jókedv jó orvosság; semmi sem jön rosszkor a jókedvnek. Semmi sem lepi meg s hozza ki sodrából. Nem zsémbes, nem baltaszemű, az embereket jó oldalukról nézi; mindenkiről kész jót gondolni; nem ütődik, nem akad fönn, előre nem látott kis nehézségeket jól fogad. Lelke nem a búbanat völgye, melybe beleavasodott a panasz; ahol ecetfák és keserű lapu, varjútövis és bogáncs díszelnek és savanyú a levegő is...

Az öröm képesíti a lelket az önmegtagadásra; a szeretet nevében égő lelkek áldozatosak. Ne csodálkozzatok, hogy nem síró szemek, hanem mosolygó lelkek hozzák a legnagyobb áldozatokat. Az öröm az áldozat forrása...

Méltán mondjuk tehát, hogy az öröm é l e t, növekvés, fölbuzdulás, lelki megerősödés; hogy az öröm napsugár, mely éleszt, éltet, fejleszt s belőle gömbölyödik a fa törzse, virul, érik gyümölcs, mialatt télen összehúzza rostjait, teng, de nem él! Vessünk tehát ügyet rá, hogy örvendjünk.

Gaudete in Domino semper! Örvendjete mindig az Úrban!

NINCS ITT, FÖLTÁMADOTT!

Bartolomeo Schedoni (1570—1615) *A három Mária a sírnál.*

Parma: Nemzeti Galéria

Húsvéti ének

Fénylik az nap fényességgel,
Zöng az ég nagy dicsérettel,
Ez világ örül örömmel,
Ordít az pokol rettegéssel.

Mert az erős király, Krisztus,
Halál erejét elvevé,
Pokol torkát bérekeszté,
Minket nagy kintul megmenté.

Koporsóban temetteték,
Vitézektől őrizteték,
Hatalomban dicsekedék,
Halál tőle győzteték.

Te, kegyelmes király, Krisztus!
Bírdad az mi szíveinket,
Hogy tenéked dicséretet,
Mondhassunk és dicsőséget.

Kérünk téged, Krisztus Jézus,
Ez húsvéti örömnünkben,
Ótalmazz minket mindenben,
Testi-lelki veszedelemben.

Hálákat adunk Tenéked,
Ki az halálból felkele
Uralkodol most Atyáddal,
És Szentlélek Úristennel.

Egy 16. századi énekeskönyvből

Szt. Benedek jubileum

Nursiai Szent Benedek, a Szerzetesség Atyja és Európa Védőszentje, születésének 1500-éves évfordulóját az egész keresztény kultúrvilág és különösképpen Európa méltóképpen ünnepli meg.

Ebből az alkalomból a Salzburgi Dóm-Múzeumban május 15-től október 18-ig kiállítás lesz „Szent Benedek Élete a Művészet Tükrében” címmel.

Máriacellben pedig a Pfarrhof-ban lesz ugyanebben az időben kiállítás „Szent-Benedekrendiek Ausztriában” címmel.

Ugyancsak Máriacellben május 16-tól (péntek) május 18-ig bezárólag ünnepi sorozatban emlékezik meg a Bencésrend és Ausztria népe magas egyházi és világi vezető személyek részvételével arról a nagy rendalapítóról, „aki ott állt az európai kultúra bölcsőjénél”, és akinek a rendje alakította Európa keresztény humanisztikus arculatát azzá, amilyen legvirágzóbb korszakaiban volt.

**Az Életünk
minden olvasójának
kegyelemteljes,
áldott Húsvétot
kíván
a Szerkesztőség**

KÖZI HORVÁTH JÓZSEF:

Zöldell-e már a megnyesett fa?

Lékai László esztergomi érsek, a magyar katolikus egyház bíboros-primása püspökkészentelésekor ezt a jeligét írta a címerpajzsára: „Succisa virescit”. Magyarul: „A megnyesett fa kizöldül.” A rövid és magvas mottót Veszprémből Esztergomba is magával vitte. Meg is okolta, hogy miért.

„Főpásztori jelmondatom — mondta első primási nyilatkozatában — a magyar katolikus egyháznak a második világháború óta átélt drámai feszültségű történetét és megnyugtató kibontakozását szemléletesen foglalja össze. E jelmondatnál azt is kifejezésre juttatom, hogy a fa éppen a megnyesése révén hajt ki zöldellő lombokba; élettelen és élő ágakat egyaránt lesodort róla az átélt vihar, de a sebek begyógyultak. A kizöldellő fa nem kívánja vissza a nyelés előtti régi állapotát, hanem örül a megindult új életkerülésnek, még akkor is, ha itt-ott akadályokon kell áthaladnia.”

A továbbiakban megismételte a püspöki kar előző évi körlevelének a hűségnyilatkozatát, amelyben főpásztoraink az egyház és a nép megkérdése nélkül arra a merész és hazug kijelentésre ragadtatták magukat, hogy: „Az egyház a néppel együtt megtalálta új helyét a szocialista társadalomban...”

„Mint a püspöki kar tagja — tette hozzá az új primás, Mindszenty bíboros egykori veszprémi titkárja — akkor is egyetértettem ezzel az elkötelező nyilatkozattal. Most pedig, az esztergomi érseki szék elfoglalásakor szeretném ezt külön is személyemben és hivatali elkötelezettségemben megerősíteni, és iparkodom tettenősen közreműködni a megvalósításában...”

Az ellenszolgáltatás, amit a hűség fejében kért, nagyon szerény volt. „Mi, hívő katolikusok — mondta — tiszteletben kívánjuk tartani mások világnézeti meggyőződését. De tőlük is azt várjuk, hogy tartsák tiszteletben a miénket. Főképpen — tette hozzá hűsége újabb kiemelésével — ha azt tapasztalják, hogy mi a magunk vallásos világnézetéből kiindulva is meg tudjuk közelíteni egy fejlett szocialista társadalom törekvéseit...”

Az új primás azóta is minden lehető alkalmat felhasznál arra, hogy dicsérje az egyház és állam közti viszony javulását. Még a Vatikánban is, amikor VI. Pál pápa elé vezette püspöktársait, olyan elismeréssel beszélt a rezsim engedékenységről, hogy azt még egyik békepapi mozgalmi főpártársa is túlzásnak bélyegezte.

És elment Moszkvába is, hogy a világ utolsó gyarmatbirodalmának istentelen urait biztosítsa arról, hogy a magyar katolikus egyház fejétől se nemzeti, se vallási vonatkozásban nem kell tartaniok, mert ő — „a realitások talaján áll...”

Nem csoda, hogy Miklós Imre, az állami Egyházügyi Hivatal elnöke, a magyar egyházak vörös főkegyura meg van vele elégedve és gyakran elmondja, hogy Lékai bíboros hivatalbalépésével új fejezet kezdődött a kommunista kormány és a magyar katolikus egyház kapcsolatainak a történetében.

AZ ELMÚLT NÉGY ÉV MÉRLEGE

azonban azt bizonyítja, hogy ez az új fejezet a kétségtelen stílusbeli változásokon kívül semmiféle lényegbeli javulást nem hozott az egyház és a vallásos emberek számára.

A kádári egyházpolitika — bár az egyház és állam közti kapcsolatok normalizásáról beszél — igen szűkmarkúan honorálja a csatlóssá juhászodott egyház és az annak élén álló bíboros-érsek rezsimhű viselkedését.

Továbbra is egyenlőtlen fegyverzetű folyik a marxista és keresztény világnézeti harc.

Az ateista marxizmus mögött és mellett ott áll a hivatalosan alkotmányjogiilag semleges, a valóságban azonban istentelen kommunista diktátóra minden hatalmi eszközzel, sajtójával, könyvkiadásával, rádiójával, televíziójával, a kenyéradás és az existenciamegsemmisítés lehetőségével, egész iskolarendszerével az óvodától az egyetemig, a hivatalokban, üzemekben és társadalmi szervezetekben tartott marxista tanfolyamok ezreivel és — mint a javíthatatlannak meggyőzésére még mindig kész végső eszközzel — a politikai rendőrséggel.

Úton-útfélen hangoztatják a „liberalizált” kádári rezsim vezetői, hogy a szocializmus építésében szépen és harmonikusan együttműködhetnek ateisták és hívők. Ebben a kórusban Lékai bíboros hangját is gyakran lehet hallani. „A gyakorlati életben — szokta mondani — a hívő ember teljesen összhangban dolgozik más világnézeti testvéreivel együtt a mai magyar világ továbbfejlesztésén.” — Csak azt hallgatja el Kádár János is és Lékai bíboros is, hogy eb-

Hűsrégi öntöző vers

Föltámadt a Krisztus, mondják az írók,
Vízöntő két óra buzognak források.
Én is idejöttem ifiúi kedvemre,
Hogy harmatot öntsek kedves növendékre.
Mert ha meg nem öntöm ezt a növendéket,
Növendőre nékem nem virágzik szepet.
Aldja meg az Isten ékes virágukat,
Nyerjen az egekből dicső koronákat.

(Csik megyéből)

ben a „testvéri” együttműködésben a másvilágnézetű — ertő: kommunista: — a vezető szerep, a nagyobb rang és a jobb fizetés, a vallásos munkatarse pedig a kommunika és a kisebb garab kenyér... Kivétel az, aki az előbbre-jutás fejében lemond vallása gyakorlásáról...

Arról se beszélnek, — se a partiótitkár, se az esztergomi érsek — hogy egyes társadalmi retegeknek — így például a partiótitkár és a pedagógusoknak — egyenesen meg van írtva, hogy istentiszteleten résztvegyenek, gyermekeiket megkereszteltesék vagy egyházi házasságot kössenek. Nagy Imre volt miniszterelnöknek, az 56-os forradalom nemzeti hőségnek, még haló porában is a szemére vetik, hogy meggyőződéses kommunista és moszkvai emigráns létre 1945-ben résztvevő leánya templomi esküvőjén.

A hazánkban járt nyugati katolikus megfigyelőknek — egyháziaknak és világiaknak egyaránt — az a véleménye, hogy a magyar egyház feje engedékenységgel, előzékenységével, a kommunista funkcionáriusokkal való feltűnő barátkozásával semmi figyelemreméltó eredményt nem ért el.

Azt ugyanis, mondják, amit a katolikus és protestáns vezetők eredményként könyvelnek el, hogy a rezsim a meg egyezés lejártá után is ad államsegélyt az egyházaknak, nem lehet eredménynek, hanem inkább a zabostarisznya terrorjának tekinteni. És emlékeztetnek a vértanúprimásnak, Mindszenty bíborosnak a figyelmeztetésére, amelyet a püspöki kartól búcsúzóban intézett főpártársaihoz. „Arra kértem őket, — olvassuk emlékirataiban — hogy bebörtönzésem után se írják alá az Egyházra rákényszeríteni próbált meg egyezést. Ajánlottam, hogy inkább mondjanak le a papság fizetéséről, az államsegélyről és bízzanak a magyar népben; az nem fogja cserbenhagyni papjait. Szegények lehetünk, de függetleneknek kell maradnunk. Az az Egyház, — mondta ki az azóta százszorosan beigazolódott igazságot — amely nem független, az ateista államban csak rab-szolgaszerepet tölthet be.”

A KÖZERKÖLCSÖK ROMLÁSA

évről-évre megdöbbentőbb méreteket ölt a magyar népköztársaságban. Az erkölcsi színvonal egyre süllyed. A nyelv — a beszélt és az írott egyaránt — eldurvult. Amióta az Istent hivatalosan kis i-vel írják és a Tízparancsolat kötelező tanítását előírták, szalonképes lett az ocsmány kifejezések használata és nők száján sem ritka a káromkodó szó.

Ma már kommunista folyóiratok és napilapok is nyíltan beszélnek a korrupció terjedéséről. Arról, hogy a „társadalmi tulajdon” Csáky szalmája lett, üzemekben, szövetkezeti boltokban, termelőszövetkezetekben lopják, ahol érik. „Van, aki azt mondja, — olvasom az „Új Tükör” ezévi február 10-i számában — hogy bölcös, sírhely, kórházi ágy, divatos télikabát, különleges ital — csak jatra kapható”. A népgazdaságból átmentünk a „kenőgazdaság” korába, panaszkodik egy másik cikkíró. A „Békésmegyei Népújság” (1979. 10. 23.) szerint „az utóbbi évtizedekben hozzászokott a lakosság, hogy akkor részeseül kifogástalan kiszolgálásban, ha borraivalót vagy borsos felárat fizet...” Ugyancsak ott olvasható, hogy orvosok „táppénzbevételért, kórházi ágyért, szanatóriumi beutalásért, engedélyezett terhességmegszakításért” pénzt fogadnak el, amit a népnyelv „hálapénz”-nek keresztelt el.

A magyar nemzet és egyház, de az egyesek és a családok földi boldogulását és örök üdvösségét még inkább veszélyezteti az új életnek anyaméhben való elpusztítása, a növekvő iszákosság, az öngyilkosságok gyakorisága, az ifjúság körében pusztító lelki üresség és az újabb és újabb szektáknak gombamódra való szaporodása.

Sokan kifogásolják, hogy Esztergom érsekének mindezelkel a veszedelmes erkölcsi tünetekkel szemben alig van szava, de viszont — püspöktársaival együtt — keményen fellépett a bázisközösségekben tömörülő és ott hitüket gyakorló és egymást kölcsönösen erősítő saját lelkiigényeik kielégítésén túl semmi mást nem akarnak, csak azt az egyet, hogy egyházuk „megnyesett fá”-ja valóban kizöldüljön.

A KARDINÁLIS ÉS A VATIKÁN ÚJ KELETI POLITIKÁJA

A bíboros a kommunista hatalommal szembeni magatartására vonatkozó bírálatokra azt szokta válaszolni, hogy ő nem tesz egyebet, mint alkalmazza a sajátos magyar helyzetre VI. Pál pápa keleti politikáját. „Nem tudom eléggé nagyra értékelni — mondta első primási nyilatkozatában — és megköszönni a Szentzséknak a reális politikáját, törekvését, amellyel a régi örlődés helyébe nekünk, főpásztoroknak és híveinknek lelkébe megnyugvást hozott azáltal, hogy hitünk és hazánk harmonikus szolgálatára segít benünket...”

VI. Pál halála egyúttal a Vatikán keleti politikájának megváltozását is jelentette. Az új pápa, II. János Pál, Krakó volt érseke, a vasfüggöny mögötti helyzetnek legjobb ismerője, elődjénél erélyesebben követeli az egyház szabad működésének a biztosítását, az emberi jogok tiszteletben tartását és a vallási diszkrimináció megszüntetését.

Reméljük, hogy a magyar katolikus egyház feje, aki a multban kötelességének érezte a Vatikán hivatalos egyházpolitikáját követni, az új pápának új egyházpolitikai irányvonalát is szívvel-lélekkel a magáévá teszi.

Lékai bíboros állami kitüntetése

Lékai László esztergomi érseket, 70. születésnapja alkalmából a Magyar Népköztársaság rubinokkal ékesített zászlórendjével tüntették ki. A hivatalos indoklás szerint Lékai bíboros „a magyar állam és a katolikus egyház között kialakult jó viszony és a nemzeti összefogás elmélyítéséért, valamint a hazai és nemzetközi béketörekvések érdekében végzett kimagasló tevékenységéért” kapta kitüntetését, amelyet Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke nyújtott át.

EGYHÁZI BIZOTTSÁG AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGBEN

Az Európai Közösség (EG) országainak katolikus Püspökkari Konferenciái Brüsszelben közös Bizottságot alakítottak. A Bizottságba a „ki'encek Európájá”-ból összesen 10 püspököt delegálnak, Nagy-Britannia ugyanis két képviselőt küld: egyet Anglia és Wales, egyet Skócia. A Bizottság elnökévé Franz Hengsbach esseni püspököt jelölték. (KNA)

GYERMEKADÁSOK ÉS A VALLÁS

Miért tabu a vallás a Német Rádió és Televízió gyermekadásaiban? — Erre felel Dr. L. Leierseder, a bajor rádió és televízió egyházi referense. — Szerinte azért, mert a közélet teljesen e világi, csak egyszemélyű lett. A gyermek nem találkozik idejében sem a családban, sajnos az iskolában sem, még kevésbé a nyilvános életben az élet végső értelmének és céljának a problémájával. Az érés legfontosabb fázisaiban marad magára. — Ezért menekül a családból, a társadalomból, ezért nyúl a kábítószerhez. Isten, élet, tekinetly, kötelességteljesítés, továbbá a szenvedés és halál problémájával szinte sosem szembesítik. Mintha ez a kérdés a fiatalokat nem illelné és nem is érdekelné.

Sajnos, ezek a gyermekadások vallási tartalom szempontjából egyenlőek a nullával. — Nincs bennük igazi vidámság, hiányzik a fiatalos lételemélet derűje. Egy ideges, idegesen problematizáló fiatalság képe tükröződik be'ölük. Alig közeledek olyan eseteket, amelyek egészséges, józan családi életet és harmónikus közéleti légkört sugároznának. Mintha félnének a normális világtól és benne normális, ép emberek ábrázolásától. — A felnőttek tulkapásait, az agressziót beleviszik a gyermek képzeletvilágába, megterhelik vele a lelkét és bizalmatlanná teszik az emberekkel szemben. — Sokszor a témaköre is olyan a gyermekadásoknak, amely idegen az ő világtól.

A Mindszenty Alapítvány kiadása:

N A P I J E G Y Z E T E K

Mindszenty bíborosnak a budapesti Amerikai Követségen (1956–1971) készült naplószerű feljegyzésel.

A könyvhöz Batthyány Iván, a Mindszenty Alapítvány elnöke írt bevezetőt, a bíboros követségi életéről M. J. Hillebrand, amerikai nagykövet ad számot. A magyarázó fejezeteket Csonka Emil készítette.

A 480 oldalas könyv ára 32.— DM vagy 14 USA \$ és portó. Megrendelhető az „Életünk” útján.

SZAMOSI JÓZSEF:

Az igehirdető író

A 80 ÉVES MÁRAI SÁNDOR

Márai Sándorban mai irodalmunk Mesterét, a magyar nyelv páratlan művészt tiszteljük. Írásait mindig is egyféle szellemi mohósággal, izgalommal s persze gyönyörűséggel olvassuk. Észre sem vesszük, mennyit tanulunk közben. Hogy mit? — Mindenek előtt *s t í l u s t!* Együtt értve ezen a művészi kifejezés-, és életvitel módját, tehát: életbölcsest, humanitásba való gondolkodást, hűséget a hazához s az anyanyelvhez és a bármilyen színű, formájú erőszak-rendszerek megvetését. Sőt ezekenél is többet: példát morális bátorságra, ahogyan ő, Márai vállalta és vállalja „minden következménnyel” (ez egyik kedvelt kifejezése) a teljes igazság kimondását. Amiért nem lehetett otthonmaradása s választotta önként a számkivetést. Róla, a regénybeli („San Gennaro vére”) IDEGEN-ről beszél a NŐ, az életárs:

„Emlékszem, egy este, indulás előtt, még odabaza, azt mondta, ő nem attól fél, hogy a kommunisták levágják a kezét... De fél attól, hogy egy napon kénytelen kezet szorítani egy kommunistaival. Erre nem volt hajlandó.

A Magyar Pax Romana 22. kongresszusa

A húsvét utáni héten, április 7. és 13. között tartja a KMEM, a Katolikus Magyar Egyetemi Mozgalom, hagyományos tavaszi találkozóját — hat év után ismét Bajországon, a Beilngries melletti Hirschbergen. Európa csaknem valamennyi országából és Amerikából mintegy 140–150 diákot és értelmiségit várnak a rendezők. A tanulmányi hét témája:

EMBER ÉS VILÁGA —

FELELŐSÉGÜNK A TERMÉSZETÉRT

A program két részből áll. Az első a bibliai teremtéstörténetből és az idevágó tudományokból kiindulva az ember keletkezését és helyét a természetben tárgyalja. A második rész a természetben gyökerező és isteni megbízatással bíró ember és a természet viszonyának problémáit vizsgálja. Találkozónk célja nem csupán a tudományos, visszatekintő elemzés, hanem a jövőbe néző ember erkölcsi felelősségének elmélyítése is.

A vitákat, eszmecsereket neves magyar szakemberek vezetik be: Szabó László SJ egyetemi tanár (Beyruth): Az ember a teremtés bibliai történetében. — Thoma Andor egyetemi tanár (Louvain-la-Neuve): Az emberrelválás a mai paleontológiai kutatásban. — Szabó Ferenc SJ teológus, író, a Vatikáni Rádió magyar műsorának vezetője: A teremtett és teremtő ember — a hominizáció és a humanizáció Krisztus fényében. — Mustó István közgazdász és szociológus, egyetemi tanár (Nyugat-Berlin): Az ember és a természet viszonya. — Hegyi Márton SJ, a biológia tanára a New York-i Fordham Egyetemen: Az élővilág külső és belső manipulációjának biológiai határai.

A programot irodalmi est, egy környezetalkutató kísérletről szóló beszámoló, a közeli Eichstätt megtekintése és egy Altmühl-völgyi kirándulás egészíti ki.

További felvilágosítás és jelentkezés a KMEM főtítkárságán: Oberführinger Str. 40. D-8000 München 81.

MEGYESI ANDRÁS:

A bonni harangszó

Népünk azt tartja, — és ez nyelvünkben kifejezésre jut, — hogy a harangoknak szavuk van. A régi latin mondás (Vivos voco, mortuos plango, fulgura frango = hívom az élőket, elsíratom a holtakat, megtöröm a villámokat) is valami hasonlót sejtet meg velünk róluk, de még sem egészen azt, amit magyar nyelvünk. A régiek tudták ezt, és az öregszülők arra oktatták kisunokáikat, hogy hallgassák meg, mennyire más a harangok szava karácsonykor, amikor éjfél misére szólítanak, és megint más, amikor Rómából megtérve az Üdvözítő diadalát hirdetik és föltámadási körmenetre hívnak. A harangok szava, Isten szava és hívása. A harang Isten eszköze, szerszáma az ember üdvözítésében. A harangöntő mester imádsága öntés előtt ennek a hitnek a megnyilatkozása.

Ez jutott eszembe, amikor egy híradásban azt olvastam, hogy a bonni parlamentben az ülészek alatt minden reggel fél 9 órakor megszólalnak a kölni dóm harangjai (természetesen szalagról), hogy reggeli imádságra hívják a nép küldötteit. Valóban szép és dicséretreméltó szokás.

Nemrégiben azonban az egyik képviselő felszólalt és megkérdezte, van-e (még) értelme e szokásnak, mert a harangzúgás ugyan betölti az egész T. Házat, de imádságra legfeljebb csak egy féltucat képviselő jön össze a több mint 300-ból. Nagy zaj, de kevés eredmény! Elég ok, hogy a harangozást abahagyják?

Richard Stücklen, a parlament elnöke, komolyan vette a kritikát, de válaszában mégis a harangszó mellett foglalt állást. Tartsanak lelkiismeretvizsgálatot — mondotta — lehet-e becsületesen keresztény életet élni, úgy, hogy kiteszik magukat a veszélynek, hogy ennek gyakorlatai, megnyilatkozásai üressé és lélektelenné válnak? A harangszó a parlamentben ugyanis jeladás és felszólítás a parlamenti emberek számára, akik ki vannak téve a lehetőségnek, hogy ész, szív és lélek nélküli hivatalnokokká váljanak, végrehajtó szolgáló legyenek egy-egy pártnak, érdekcsoportnak, vagy hatalmi apparátusnak. Ilyen értelemben hadd szóljanak csak a harangok a parlamentben, ébresztgessék a képviselők lelkiismeretét és emlékeztessék őket választóik és Isten előtti felelősségükre.

Stücklen évtizedek óta érdemes tagja a bonni parlamentnek, így jól ismeri a képviselők életét, tudja, hogy a politika útvesztőiben mily könnyen lekopik az emberről a keresztény erkölcsi normák és értékek védőpajzsa. Tudja azt is, hogy az egyes pártok és frakciók sokszor nem éppen jámbor tónusban érintkeznek egymással. De ahogy szükséges, hogy a kormány és ellenzék között a nép életét és jövőjét érintő fontos kérdésekben bizonyos egyetértés jöjjön létre, ugyanígy a néptől választott képviselők is számadással tartoznak arról, hogy tetteiket milyen lelkiismeretbeli megfontolások és elvek irányítják. Politikuskorál ugyanis sokszor nagy a kísértés, hogy felmentve érezzék magukat az általánosan kötelező erkölcsi normák alól. Már ezért is nem lehet eleget harangozni a parlamentben! Igaz, ennek a harangszónak csak akkor van értelme, ha nemcsak fülével hallja az ember, hanem elsősorban a szívével és lelkével. Ahogyan mi hallottuk gyerekkorunkban másnak a

harangszót karácsonykor és másnak húsvétkor.

Igy értelmezi a harangok szavát Szolzenyicin is „Az Oka folyó mentén” c. kis írásában. Ebben az 1974-ben hazáját elhagyni kényszerült orosz író elmondja többek között, hogy amilyen boldogító érzés a végtelen rónaságból kiemelkedő templomtornyok látása, épp olyan kiábrándító, amikor belépünk a templomokba. „A szétszórt falvak — írja — nem látják egymást, de templomaik tornya ugyanazon ég felé emelkedik. És akárhol is jársz a tágas földeken-mezőkön, távol minden emberi lakóhelytől, akkor sem vagy egészen egyedül: túl az erdő zöld sövényén, a szénaboglyák felett, a látóhatár hajlatában, mindig hív, csalogat valamelyik templomtorny csúcsa. De ahogy belépsz a faluba, azonnal észreveszed, hogy nem egy élő, hanem egy halott integetett feléd. A torony keresztjét leütötték, vagy alétan, helyéből kifordulva lóg a magasban; a kupola tetejét lemosta az eső, vagy elhordta a szél; a gerendák vége úgy meredezik elő a rozszant tetőből, mint hullából a bordacsontok... Az ajtóban nyersolaj-hordók állnak. Egy traktor éppen most fordult feléjük. Magába a templomba teherautó jár be, hogy megakadják zsákokkal...” Majd később ezt olvassuk: „Az emberek mindig önzők és nagyon sokszor bűnösök voltak. De az estharangszó intette őket, hogy szálljanak magukba, vessenek számot lelkükkel s a földiekkel és szánjanak időt, gondot az örökkévalóságra. Ez a harangszó megőrizte őket attól, hogy négylábú állatokká váljanak.”

Az a harangszó, melyet a fül hall meg, de a szív fogad be. Ilyenkor újra ráeszmélünk embervoltunkra, akár bonni képviselők vagyunk, akár orosz muzsikok. Hiszen minden ember sorsa egy: az elmúlás; — de elhivatottsága is egy: az örök életre támadás. Minden más a földön csak eszköz, út és átmenet e kettő felé.

A 37. Oberammergaui Passiójáték

1633-ban, a nagy pestisjárványkor, Oberammergau bajor falucska lakossága fogadalmat tett, hogy ha túléljük a pusztító járványt, akkor minden tíz évben élő szereplőkkel lejátszák Jézus szenvedésének és keresztthalálának történetét, a „passiót”. Amit ígérték, meg is tartották s a szép hagyományhoz való ragaszkodásuk világhírűvé tette a kis alpesi falu nevét. Idén ismét sor kerül a fogadalom beváltására, ez lesz a 37. Oberammergaui Passiójáték.

Ismeretes, hogy az utóbbi években messzire terjedő, heves viták folytak a passió szövegváltozatról, nevezetesen arról: melyik változatot használják: az eredeti barokk-kori, P. Rosner Ettl-i benecéstől származó textust, vagy a „benszülött” Alois Daisenberget lelkészét, amit mintegy száz év óta használnak már, de „zsidóellenes” kitételei miatt éppen ez váltotta ki a szenvedélyes diskurzust. Végül is Oberammergau polgársága az utóbbi mellett döntött, azonban módosították a vitatott részeket.

Az előadások (száz előadás van programozva) május közepétől szeptember közepéig tartanak s ezalatt kb. félmillió látogatót vár Oberammergau.

Arról beszélt, hogy ő soha nem nézett le, nem vetett meg senkit... A gonosztevőket sem nézte le, mert ítélni kell felettük, de nem szabad senki emberfiát lenézni... De a kommunistákat megvetette. Azt mondta, egy ember, aki arra a gonosztettre vállalkozik, hogy elvegye egy másik ember lelkiismereti szabadságát, rosszabb mindenkinél... És ilyen emberrel nem hajlandó kezet fogni... Inkább elmegy. Tudja, hogy ennek nagy ára van, mert megemmisül az a valami, amit életében alkotott, amit nagy szóval „életmű”-nek neveznek... De mások az életükkel fizetnek és ezért nem szabad gyöngének lenni, ha valaki ezt a nevetségesen kisebb árat fizeti, az életművet hajtja oda...”

Az idézett regény egy másik helyén arról esik szó: meg lehet-e menteni a mai pusztulásra érett világot? Az IDEGEN arra a következtetésre jut, hogy az emberiség számára nincs más menekvési lehetőség, csak a megváltás. Így beszél erről vitapartnere, a PAP:

„Számára (t. i. az Idegen számára) a megváltás egy utolsó, nagy kísérlet, amely vagy megvalósul, vagy minden elpusztul a földön és az emberek világában. Azt mondta, a pillanat olyan komoly és veszélyes, hogy nem érdemes tétovázni, meg kell kísérelni a lehetetlent is. — Megkérdeztem, miért hiszi, hogy a pillanat ilyen végzetesen veszélyes? ... Türelemesen, lassan felelt. Mert az emberek számára meghalt az Isten, mondta. Isten önmagában természetesen nem halt meg, mondta, mert Isten örök. De minden vallás, minden filozófia az egyéni öntudat és lelkiismeret számára fogalmazta meg az Isten képzetét és az egyén ma eltűnik a tömegben. A tömegnek, amely fel-falja az egyént, nincs istene. A tömegnek csak rendszerei vannak. És ő, aki az istentelen nagy rendszerek különféle elnevezésű, de lényegében azonos szándékú világában élt, tudja, hogy ezek a rendszerek ellenállhatatlan erővel semmisítik meg az egyéni ízlést, véleményt éppen úgy, mint az egyéni lelkiismeretet. Az emberiség egy napon kénytelen elpusztítani önmagát és a világot, mert nincs semmiféle erkölcsi parancs számára, amely megállítaná ezen az úton, a pusztulás útján... Azt mondta, nem hisz semmiféle társadalmi megoldásban. Nem hisz másban, csak a megváltásban.”

Aki ezeket a sorokat papírra vetette, Márai, az több mint író, vagyis csak „önelvű” író. I g e h i r d e t ő ő, a meg nem félemlíthető lelkiismeret szava. Valami olyan, belülről áradó, delejességgel bír, így is mondhatnám: olyan kegyelmi erő sugárzik az ő gyönyörködtető, de néha lávaforróságú, sístergő mondataiból, amilyen a bibliai tüzesnyelvű próféták sajátja.

E néhány sorunk köszöntse a 80 éves Márai Sándort.

.. Oh, Tavasz, óh, Húsvét,
Embernek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?
(Ady: A szép Húsvét)

KISBARÁTI GYULA:

Világválság és az Istenanya (2)

– Mária-jelenések az utóbbi 150 évben –

Az utolsó másfélszáz esztendőben az Istentől való elszakadás oly méreteket öltött, hogy a kereszténység helyzete a világgal való kapcsolatában teljesen megváltozott. Isten népének lelkiéletét, világnézetét a XVIII. század polgárságának öröksége: az antiklerikalizmus, az ateizmus és a szkeptikus filozófiai irányok, nemkülönben a napi élet teljes elvilágiasodása, mohó materializmusa és szexuális hajszája világszerte végzetes irányba terelte. A haladásba vetett hit a gazdagokat gazdagabbakká, a hatalmasokat hatalmasabbakká tette, de a dolgozó tömegeket méginkább elcsigázta. Növekedett sok országban az ember közvetlen vagy közvetett kizsákmányolása és ez dacos önvédelmet, keserű kiábrándulást szül a tömegekben. Ebből keletkezik a lázadás sokféle fajtája, belőlük a háborúk, válságok, összeomlás. A megmaradtak nem belső számvetéssel folytatják életüket, hanem új versenyeket indítanak a minél „magasabb” életszínvonal eléréseért. Ekkor lép közbe Mária, hogy az egyházi tanítás alapján, intelmeivel a népeket a helyes emberi magatartás bölcsességére figyelmeztesse.

A kor válságában osztozott a XVIII. század végi Egyház is. Szembetalálta magát a katonai nagyhatalmak Európájával (A tengerész Anglia felemelkedése, Napóleon, a Habsburgok, Sándor cár, a Szentszövetség). Ugyanakkor az Egyház belső élete is meggyengült: a hívek körében csaknem minden varázserőjét elvesztette. Pasztorációja elerőtlenedett. A világi tudomány elsőprő előretörésével szemben semmi ellenállást sem tudott kifejteni. Tanítói hatalmával sem a kevésbé művelt papságot, sem a híveket nem tudta megóvni. Katekizmusával még a gyermekek érdeklődését sem keltette fel. Mintha elvesztette volna mindazt a kegyelmi erőt, amellyel a barbárokat emberi öntudatra jutni segítette.

Ekkor engedte meg Isten, hogy a Szűz Anya kapcsolatot teremtsen nemcsak Fia Egyházával, de a hívek világával is, ezen keesztül az egész ökömenével.

A Mária-jelenések időszerűsége

Miért időszerű a Mária-jelenéseket szinoptikusan szemlélő könyv megírása? Egyáltalában megrajzolhatjuk-e a jelenések tipológiai térképét? Több mint 150 évre visszatekintve, a Mária-jelenések nagy korszakában miért jelent meg annyiszor az Istenanya, mint egy csillaghullás a kegyelem áradásával. Milyen az összefüggés a jelenések között, amelyek túlnyomó többségükben valószínűleg tudatlan, primitív ismeretekkel rendelkezőkhez szólnak és a bűnösök megtérésére hívják fel a világ figyelmét. A szentolvasó gyakori imádkozását sürgetik és az engesztelés fontosságát hangsúlyozzák. Mária megdicsőült testével jelenik meg látható alakban a földön, kezdetben csak Európában, majd több más kontinensen is. (Mexiko, Egyiptom, Japán, Vietnam.)

Sajnos, a korabeli jelenés-értelmezések vagy túlságosan misztikusak, vagy naívak és temporális eseményekre korlátozódnak.

A transzcendenciából, a rejtettségből kilép a Szűzanya és rajta keresztül a Szentlélek különleges kegyelmeit, karizmait kapjuk lelki és testi gyógyulá-

sokkal, amelyeket ez idő szerint semmiféle tudományos magyarázattal megközelíteni és értelmezni nem lehet. Ezek a gondok tették időszerűvé, hogy keressük az összefüggéseket és rámutassunk: a szűzmáriás jelenés-sorozat nem a járnorokat félelemben döntő és a bűnösöket megrémítő mumus, hanem messze ezeken túl, égi jel, egy nagy távlatú

HÚSVÉTI ÉNEK

*Ez húsvét ünnepében,
Dicsérjük Istent szívben,
Ki értünk megholt fiát
Föltámasztotta testben,
Ennek örül az föld.*

*Tenger és az menny vig kedvében,
Minden élő állatok sok rendben,
Kik égen-földön vannak
Sok részben,
Fák, füvek és virágok
Ujulnak örömben.*

(Névtelen költő a 16. sz.-ból)

spiritualitás üzenete, amelyről teljességében megállapítható, hogy a természetfeletti okosság ellen vétkezhet az, aki nem hisz.

Szűzmária szavainak tükrében szemléljük magunkat, az emberiséget. A modern kor történetében így jelenik meg századunkban az Istenanyán keresztül a Gondviselés.

Világos, hogy Mária szava, Mária üzenete pozitív válaszadást, feleletet, reakciót, visszhangot vár. A Mária-jelenések mögött ott van Isten gondolata, Isten bölcsességének programja, Isten kifejezhetetlen irgalma, jósága és türelme. Az Istenanya minden mozdulata jelenés-történelmünkben Istenre utal, Istenre mutat: a kozmoszon, a teremtett univerzumon túliságra.

A jelenések „szövegekönyve“

Idetartozik az a kérdés, ha a bölcsélet igényességével lépünk fel, miért olyan összefüggéstelen és szűkszavú a Mária-jelenések „szövegekönyve“. Miért beszél a Szűzanya sokszor homályosan, többértelműen, különösen az időpontokat illetőleg titokzatosan, holott az ő szavai ugyanazt a hatalmas vallásrendszer támogatják, ugyanabból a hatalmas eszmerendszerből merítenek, mint amelynek Jézus Krisztus, az ő Fia volt a megalapítója és meghirdetője, mondván: Jézus azért jött, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére (Tim 2,4). A Szűzanya Jézus földi életében őt mint az Isten megtestesült Igéjét a názareti házban és közéletében hallgathatta és hallgatta is. Jézus, mint az Isten megtestesült igéje tehát nemcsak elröppenő, de a hús és a vér létezésébe öltözött szó. „Krisztus az Isten bölcsessége“ (Kor 1,24).

A Szűzanya első tökéletes beavatottja a krisztusi tanításnak. Hiszen, mint az Egyház Anyja, részese a krisztusi tanítás csálhatatlanságának is. Annak oka, hogy az egyes jelenések megnyilatkozásában ellentmondásokat „fedez fel“ az értelmes elme, naivságokat a „műveit“ hívó is (akik közé a papok és teológusok ama része is tartozik, akik a mariológia problémáit némi viszolygással tárgyalják), abban jelölhető meg, hogy nem a Szűz Anya mond ellent önmagának a jelenésekben, hanem az in-

terpretátorok s azok a látókok, kik – természetes okból – az extázis alatt kapott üzenetet, utólag nem tudják oly biztonsággal és az átélés eredeti hőfokán a hallgatóikkal közölni. Innen ered bizonytalanságuk és sokszor fellépő ama gyöngeségük, hogy erősebb akarat nyomására hajlandók még a látomás valóságát is tagadni, a mondandókat pedig nagyrészt elfelejtik.

Új Messiás-várás?

Jézus az idők teljességében lépett fel, amikor földi vonatkozásban nemcsak az apostolok, hanem talán a Szűzanya is azt hitték, hogy hamarosan megvalósul az Isten országa (Luk 19,11). Tacitus szerint volt olyan hiedelem, hogy Judeából jön a hatalom birtokosa. Vergilius egy isteni gyermek érkezését jósolta. Augustus császár Ara Pacis-t, márványoltárt építtetett, hogy a megszülető gyermek arra az oltárra lépjen. Telítve volt tehát ez a korszak a Messiás-várással és joggal felvetjük a kérdést, vajon a Mária-jelenések nem egy második Messiás-várás invokációi-e? Ahogy a Szűzanya a keresztfa alatt egy-

kor, ugyanúgy áll Fia tanítása mellett ma, ezért jogosult ennek a problémának a felvetése.

Nem tudott volna ő olyan világos és félreérthetetlen fogalmazást adni megváltó-rendszerének, ami lángra gyújtott volna? Annak a hangélménynek mélységét, szépségét és vonzóerejét, amit a Szűzanya gyakorol a látókokra, akik természetfeletti és természetes érzékszerveikkel konstatálják, hallják, vagy csak látják őt, nem lehet visszaadni. Ilyen varázsa és vonzóereje volt Jézus szavának is, hiszen a helyszíni jelentések szerint az emberek órákon, napokon keresztül hallgatták. „Ember így még nem beszélt“ (Ján 7,46). Maga Jézus is azzal biztatta tanítványait, mintha tudatában lett volna e varázslatos képességeinek: „Ne törjétek fejeteket előre, hogyan védekezzetek, én olyan ékesszólást adok nektek, amelynek egy ellenfelet sem tud ellenállni vagy ellentmondani“. Jézus az utolsó vacsorán különös vallomást tett beszédmódjáról. Így jellemezte tanítását: „Ezeket képletesen mondtam nektek. Eljön az óra, amikor már nem képletesen szólok, hanem nyíltan beszélek az Atyárral“ (Ján 16,25). És amikor bejelenti, hogy az Atyához megy, a tanítványok megjegyezték: „Most nyíltan beszélsz, minden képleteség nélkül“.

(Folytatjuk)

Régi hazai húsvétok

Nagy László, a nemrég elhunyt költő írta „Pirosodik húsvét“ című versében:

*Tél veszíti ingét, pirosodik húsvét,
Hamarosan hazamegyek,
boldog leszek ismét.*

Húsvétra hazamenni nekem is mindig boldogságot jelentett. Diákkoromban őszintén sajnáltam messzebb lakó társaimat, akik húsvéti szünetre nem mehettek haza.

Gyermekkoromban a húsvéti készüllet a böjti litániákkal kezdődött. Nagyobbj estén egyik nap a fájdalmas rózsafüzért imádkoztuk, másik nap énekekkel a keresztutat végeztük. Mi gyerekek már a litánia kezdete előtt a templom körül játszottunk. Virágvasárnapra a barkát családunknak a harangozó hozta. Litánia után végigjártuk a kertek-alját ibolyát keresve és ha áprilisban volt húsvét, találtunk is. Az égen bárányfelhők úsztak, az ároksparton kihajtott már a bodzabokor, a vetések zöldellettek és tavaszi napfény ragyogott mindenben. Azt mondják, idővel a múlt megszépül. Talán igaz is, mert ha gyermekkorom vasárnapjaira emlékezem, mindig csak napfényes vasárnapokat látok, mintha eső csak hétköznap esett volna.

Nagyhéten nálunk hús nem kerülhetett az asztalra. A hét egyik napján készült a híres rábaközi vert pereg. A perezeket, miután forró vízben kifőzték, fehére abroszos ruháskosárban vittek a pékhez, akitől aztán másnap reggel megegyeszer olyan nagyra növe, szép halvány sárgára sütvé hozták haza. Piros tojás kíséretében ezt küldték a keresztgyerekeknek. Nagycsütörtökön már a húsvéti vakáció boldogságában mentünk reggeli misére, amelyik örömmise volt, bár Glóriakor elhallgatott az orgona és nem szóltak a harangok. Mi templom mellett laktunk és még egész kicsi voltam, amikor megkérdeztem édesanyámtól: Miért nem harangoznak? — Kis verssel felelt, ami annyira tetszett, hogy addig mondtam, amíg magam is megtanultam:

*A harangok Rómába mentek,
Nagypéntek csendje hallgat a tájon,
Olyan szép a templom, bár búsak a szentek
S feketé lepel zokog az oláron.
Be jó sietni, vigaszt keresni,
Templomi csendben enyhül a bánat,
Csak két nap még, meghasad az ég
S fölénk ível húsvétvasárnap.*

Nagypénteken a család felnőtt tagjai nem reggeliztek és a mi vidékünkön minden háznál mákos tézta volt az ebéd. Szinte egész nap a templomban voltunk. Délelőtt volt a csonka mise a passióval, délután Jeremiás próféta siralmait énekeltek.

Egy gyermekkorai nagypéntek különösen megmaradt az emlékeimben. Másodikos elemista lehettem, amikor ebéd után nővérem félrehívott és azt mondta: Tudsz hallgatni? — akkor velem jöhetsz. Ilyenkor üres a templom, csak a Szent Sírál van két asszony. Felmegyünk a toronyba. — Izgalmamban nyeltem egyet és félénken követtem. A templomnál már várt egy másik lány-pajtása és nővérem kiadta a jelszót: gyerekek. A toronyba vezető ajtó a kórusról nyílt és az ajtóban ott állt a harangozó fia. Ministrálás, fújtatás, harangozás a fiúk feladata volt, így meg sem lepődtünk, amikor azt kérdezte: Mit kerestek itt? — De az én harcias nővérem félretolta és kijelentette: Felmegyünk a toronyba. — Mire a fiú erőlyesebben tiltakozhatott volna, már a lépcsőn voltunk. Fel is értünk szerencsésen. Ők ketten az ablakon bámulták a tájat, én meg csak álltam és néztem a harangokat. — Hát itt vannak? — kérdeztem csalódottan. — Miért, mit gondoltál, hogy elrepültek Rómába! — és elkezdtek nevetni. Fájt a csalódás, hiszen én olyan szépen elképzeltem, ahogy a harangok elszállnak és feltámadásra visszajönnek. Már nem is örültem a kalandnak.

Estig a Szent Sírál imádkoztunk és énekelünk. A hátsó oltárnál lent volt

(Folytatás az 5. oldalon)

DSIDA JENŐ (1907–1938):

Húsvéti ének az üres sziklasír mellett

Sírod szélén szinte félve,
iszonyattal üldögélve,
ó — mekkora vád gyötör,
mardos, majdnem összetör:
mily látás a kétkedőnek,
törvény ellen vétkezőnek,
hogyan üres a sírgödör.

Nyitott sírod szája szélén
sóhajok közt üldögélvén
szemlélem bús, elvetélt
életemnek rút felét
s jaj, — most olyan bánat vert át,
mily Jacopo és Szent Bernát
verseiből sír feléd.

Nincs gonoszabb, mint a hitvány
áruló és rossz tanítvány,
ki az ördög ösvényén
biztos lábbal, tudva mén:
szent kenyéren nőtt apostol,
aki bűnbe később kóstol, —
Krisztus, ilyen voltam én.

Amit csak magamban látok,
csupa csúnya, csupa átok,
csupa mély seb, éktelen,
testem oly mértéktelen
volt ivásban, étkezésben,
mindenfajta vétkezésben
s undokságom végtelen.

Ó, ha tudnám, megbocsátasz,
s országodba bebocsátasz,
mint szűrném ki két szemem,
mint vágnám le két kezem,
nyelvem húznám kések élén
s minden tagom elmetélném,
amivel csak vétkezem.

Bűneimnek nincsen számok,
mindent bánok, mindent szánok
és e sajtás, mely gyötör
nem is sajtás, már gyönyör.
Hamuval szórt, nyesett hajjal
ér engem e húsvéthajnal
és az üres sírgödör.

Bámulok a nyirkos, görbe
kősziklába vájt gödörbe,
bénán csügg le a karom,

tehetetlen két karom...
Te kegyelmet mindig oszthatsz,
feltámadtál s feltámaszthatsz,
hogya én is akarom.

Lábadozó régi hitben
egész nap csak ülök itten.
Lelkemet nagy, jó meleg
szent fuvalat lepte meg,
lent az odvas, szürke barlang
mélyén muzsikál a halk hang,
ahogy könnyem lecsepeg.

Az én Uram újra él most,
országútján mendegél most,
áprilisban fürdik és
aranyozza napsütés,
ahol lépked, jobbra-balra
ezer madár fakad dalra
s ring, hullámszik a vetés.

Éneklő sok tiszta lánnyal,
liliomos tanítvánnyal
nem követlek, Mesterem.
Majd csak csöndes estelen
indulok, hol vitt a lábadd,
földön kúszom könnybe lábadt
szemmel, szinte testtelen.

Fennakadva túskeágon,
éjsötét nagy pusztaságon
étlen-szomjan vágok át,
nagy hegyeken vágok át,
mint eltévedt eb szimatja,
mely halódva is kutatja
vándor ura lábnyomát.

S közben dalolok az égről,
pálmás, örök dicsőségről,
vonszolván földdel rokon
testemet a homokon,
s így ujjongván, nem is érzik,
hogyan sajog, hogyan vérzik
rögbe horzsolt homlokom.

Mert az égi útnak elve:
kúszva, vérzön, énekelve
portól sártól piszkosan
menni mindig biztosan...
S kopjék térdig bár a lábam,
tudom, az ég kapujában
utólerlek, Krisztusom!

Húsvétvasárnap reggel édesanyám elkészítette a sonkát, a kalácsot, a tojásokat és vittük a templomba megszentelni. Nem tudom, az egyheti böjt tette-e, de én olyan finom sonkát nem ettem sosem, mint húsvétkor. Pedig sokszor volt nálunk sonka. De ezen a sonkán nem érződött a füstölés, a húsa gyönyörű rózsaszín volt. A kalács meg foszlós, aranysárga igazi húsvéti kalács.

* * *

A boldog gyermekkori húsvétok után, évek múltán, sok szomorú húsvétot értünk meg. Föltámadási körmenetet már csak a templom körül volt szabad tartani. Húsvéti sonkát egyik idősebb testvéremtől kaptunk, mert üres volt a padlásunk, üres az éléskamránk.

Aztán idegenbe kerültünk, ahol nem tartottak feltámadási körmenetet, és nekem úgy tűnt, mintha az emberek nem érezték volna a feltámadás igazi örömet. Így az évekkel bennem csak szépült az otthoni régi nagyhét, a régi húsvét, amiről már a gyermekeimnek meséltem. Kalácsot is sütöttem, fonottat, mint édesanyámé volt. Húsvétvasárnap reggel az egész család izgalommal ült a reggeliző asztalnál és kórusban kérdezték: Na, édesanyánk, olyan

KARINTHY FRIGYES (1887–1938):

Barabbás

Ez a tömör, drámai novella a Pilátus háza előtt lejátszódott és a Szentírásból jól ismert jelenet elképzelt folytatása: hogyan szavazna a tömeg, ha mégegyszer szavazhatna? — Az elbeszélésben Barabbás nem pusztán közönséges gonosztevő, hanem a hatalom, erőszak és halál megtestesítője szemben a Názárettivel, aki a szelíd emberséget, a szabadságot és életet szimbolizálja. A novellából egy fiatal magyar zeneszerző, Vajda János egyfelvonásos tévé-operát írt, mely 1977-ben a Salzburgi Fesztiválon a zsűri különdíját nyerte.

A h a r m a d i k nap alkonyán pedig kilépt a bolt keskeny kapuján, és csendesesen megindult az úton. Kétoldalt feketén füstölögtek a romok. Lent a kiszáradt árok fenekén taláta az elsőt azok közül, akik Pilátus háza előtt kiáltották Barabbás nevét. Elfeketült nyelvvel vonított a vörös felhők felé.

Megállt előtte, és csendesesen így szólt:
— Itt vagyok.

Az pedig felnézett rá, és zokogni kezdett.

— Rabbi! Rabbi! — zokogott.

És a mester szelíden folytatta.

— Ne sírj. Állj fel és jöjj velem. Mert visszamegyek Jeruzsálembe, Pilátus háza elé, és új törvényt kérek magamra és reátok, akik Barabbást választottátok, s akikkel ezt mívelte Barabbás.

A nyomorult pedig feltápáskodott, és az ő öltönyét megragadta.

— Mester! — kiáltott elfulladva és könnyek között —, ó mester, jövök! Mondd meg, hogy mentsem meg magam! Mondd meg, mit tegyek! Mondd meg, mit mondjak!

— Semmit — mondta ő szelíden —, csak azt, amit három nap előtt kellett volna mondanod, mikor Pilátus megállt a tornácon, és megkérdezett titeket: „Kit engedjek hát el közülök, Barabbást, a gyilkost, vagy a názárettit?”

— Ó én bolond! — kiáltott a nyomorult fejét öklével verve —, ó én bolond, aki Barabbást kiáltottam! Barabbást, aki ide juttattott!

— Jól van — folytatta szelíden a mester —, most hát jöjj velem Pilátus háza elé, ne törődj semmivel, ne figyelj sem mire, csak rám, és amikor intek neked, kiáltd egész szívedből és egész tudódból: „A názárettit!” mintha azt kiáltanád: „Az életemet!”

Az pedig követte őt.

És találnak útközben másik nyavalyást, akinek Barabbás elvette házát és feleségét és gyermekét, és szemeit kiszúratta.

És ő homlokát érinté csendesesen kezével, és így szólt:

— Én vagyok az. Jöjj velem Jeruzsálembe, és amikor én kezemmel érintelek, kiáltd: „A názárettit!”, mintha azt kiáltanád: „A házamat! a gyermekeimet! a szemem világát!”

Az pedig felzokogott, és követte őt.

És találtak még másikat is, kinek kezei és lábai kötéllel voltak összekötve és nyakára hurkolva, őt magát pedig arccal lefelé bűzhödött mocsárba nyomta le Barabbás, tetvek és csúszómászók közé.

És odament hozzá és megoldotta kötélkeiket és így szólt:

minden, mint otthon? — Igen, drágám, olyan — feleltem és a könnyeim ráfolytak a szép sonkaszeletekre. Mert tudtam: minden hiába, csak akkor lenne olyan, ha újra a régi házban az édesanyám sonkájából és kalácsából ehetnék. Dehát ő már valahol az égi tájakon süti a fonott kalácsot.

Rábaközi Mária

— Ismerlek téged. Te kötő voltál, aki a lélek rajongó repülését hirdetted. Jöjj velem, és amikor intek, kiáltd: „A názárettit!”, mintha ezt kiáltanád: „A szabadságot! a léleknek és gondolatnak szabadságát!”

Az pedig megcsókolta az ő saruját, és csak a szemével könyörgött, mert a szája még tele volt sárral.

És így mentek tovább, és egyre több béna és sánta és nyomorult bélpoklos csatlakozott hozzájuk, akiket Barabbás tönkretett. És mindegyik, külön-külön, zokogva verte mellét és könyörgött neki, hogy intsen majd, ha kiálltani kell: „A názárettit!” mintha azt kiáltanák: „Békesség! békesség! békesség e földön!”

Estére pedig megérkeztek Jeruzsálembe, Pilátus háza elé.

Pilátus a tornácon ült, és estebédjét költötte Barabbással, a gyilkossal.

Kövéren és fénylő arccal ültek ott, nehéz borokat ittak és drága ételeket ettek arany edények fenekéről: skarlát-piros palástjuk messze világított.

A názáreti pedig, élén a sokaságnak, mely követte őt, a tornác elé járult, és felemelvén átszegezett kezeit, szelíden szólni kezdett:

— A pászkák ünnepe nem múlt még el, Pilátus. Törvény és szokás, hogy húsvétkor egyikét az elítélteknek elbocsássad, úgy, ahogy a nép kívánja. A nép Barabbást kívánta, s engem megfeszítettek — de vissza kellett térnem ha'ottaimból, mert láttam, hogy a nép nem tudta, mit cselekszik. E sokaság mögöttem megismerte Barabbást, és most új törvényt akar — kérdezd meg őket újból, amint a törvénykönyveinkben meg vagyon írva.

Pilátus pedig gondolkodott, aztán vállat vont, s kiállván a tornác szélére, csodálkozva nézett végig a sokaságon és szólt:

— Hát kit bocsássak el már most, Barabbást vagy a názárettit?

És akkor ő intett nekik.

És ekkor zúgás támadt, s mint a mennydörgés zengett fel a sokaság.

És a sokaság ezt kiáltotta: „Barabbást!”

És rémülten néztek egymásra, mert külön-külön mindegyik azt kiáltotta: „A názárettit!”

A mester pedig halovány lett, és megfordulván, végignézett rajtuk.

És külön-külön megismeré mindegyiknek az ő arcát, de e sok arcból egyetlen arc lett az esti homályban, óriási fej, mely ostobán és gonoszul és szemtelenül vigyorgott az ő arcába, véres szemei hunyorogtak, és szájából bűzös lé szivárgott, és torkából úgy bömbölt rekedten: „Barabbás!” mintha azt hörgőné: „Halál! halál! halál!”

Pilátus pedig zavartan lesütötte az ő szemeit és mondá neki: „Te látod...!”

Ő pedig bölintott fejével, és csendesesen felmenvén a lépcsőn, kinyújtotta kezeit a hóhér felé, hogy kötözze meg.

HAZAI FIGYELŐ

Alacsonyabb a népszaporulat, mint a környező államokban

Az ideai népszámlálásról közzétett első jelentés szerint, Magyarország lakóinak a száma 10,710.000. Tíz év alatt annyit gyarapodott az ország lakossága, mint Szeged és Miskolc lakóinak az együttes száma. Bár a népszaporulat üteme európai szinten közepesnek tekinthető, a környező szocialista államok mind megelőznek bennünket.

A születések száma 1974-ben és 1975-ben volt a legmagasabb, azóta állandóan csökken. Szomorú jelenség, hogy két év óta többen térnek vissza a gyermekgondozási szabadságról, mint ahányan újonnan igénybeveszik a segélyt. A hetvenes években nőtt az özvegyek és főként az elváltak száma, de ugyanakkor csökkent az újraházasodási arány. A hetven éven felüli lakosok száma alaposan nőtt, a 60. és a 70. életév között viszont megfogyatkozott a lakosság. Ennek oka, hogy amíg a századfordulót követő béke években magas volt a népszaporulat, addig az első világháború idején kevés gyerek született.

A népszámlálás azt is megállapította, hogy a felnőtt lakosok közül minden harmadik középiskolát és minden 14. főiskolát végzett. A negyven éven aluli felnőtt nemzedék soraiban a nők iskolázottabbak a férfiaknál, vagyis a gyengébb nem az okosabb. Békés az egyetlen megye az országban, ahol csökkent a népesség (1,5 %-kal), Pest megye lakóinak a száma viszont ugyanakkor veszélyes mértékben, csaknem 10 %-kal nőtt. Az irodai munkaerő szükséglet biztosítását az elmúlt évtizedben kizárólag a nők fokozott foglalkoztatása tette lehetővé.

Csökkent a művi megszakítások száma

Tavaly fele annyi terhes anya kereszte fel az abortusz bizottságokat, mint egy évvel korábban. Köztudomású, hogy az 1956-os abortusz rendelet hatására évről évre rohamosan nőtt a művi megszakítások száma és a hatvanas évek végén már meghaladta a 200 ezret. A művi vetélések következtében egyre emelkedett a koraszülések és a meddőséggel sújtott nők száma. 1974 óta kedvező változás észlelhető: csökken a terhességmegszakítások száma. A legfiatalabbak soraiban sajnos változatlanul súlyos a helyzet: a 15—19 éves korosztályba tartozó ezer lányra jutó abortuszok száma, akárcsak a korábbi években, tavaly is 27 volt. Budapesten ez az arányszám 50 százalékkal magasabb.

„Illyés Gyula és a magyar sorsproblémák”

címmel kerekasztal-beszélgetést tartottak a Kossuth Klubban. A résztvevők vitát folytattak az illyési életműről, különösen az abban felmerülő sorskérdésekről. Az est bevezetőjeként Mádi Szabó Gábor részleteket olvasott fel Illyés „Szakvizsgám nacionalizmusból” című tanulmányából. „A szolgasorsba

törés dolyfe hatalmi túltengés. Aki a nemzeti, nemzetiségi kérdést demagógiának nézi és véli: jócskán elmaradt az időtől. A nemzeti kérdés, a nemzeti érzések nagyon is időszerűek. Nemzeti, aki jogot véd, nacionalista, aki jogot sért, bárhol és bármikor” — idézte Illyés Gyulát az előadó. A közönség gyakran tapsokkal szakította meg a kerekasztal-beszélgetést, amely megerősítette azt a nézetet, hogy Illyésnél a nemzeti tudat ügye kulcskérdés.

Jegygyűrihiány

A januári arany-láz eltűntette a jegygyűrűt az ékszer üzletekből. Nem a házassalandó fiatalok vásárolták fel, hanem azok, akik mindenáron aranyat akartak venni, de más aranytárgyhoz nem jutottak. Február végén itt-ott ismét feltűnt a karikagyűrű, de szédületes áron. Egy pár gyűrűért 5000—7000 forintot kérnek az állami ékszer boltokban. Mivel ezt az árat a fiatal jegyesek többsége nem tudja megfizetni, a pénzügyminiszter engedélyezte, hogy az eddigi 14 és 18 karátos aranytárgyak mellett 8 karátos gyűrűket is forgalomba hozzanak, olcsóbb áron. Bár a Pénzverő már készen áll a gyártásra, az új terméket csak a hatósági minőségvizsgálat után szabad forgalomba hozni, ami hetekig, gyakran hónapokig is eltart.

Bővítik a nyugati határátkelőhelyeket

Hegyeshalomnál új, korszerű határátkelőhely építését tervezik és a soproni határállomást is bővítik. A Magyarországra látogató osztrák turisták száma tavaly 50 százalékkal nőtt. A nyári hónapokban a határállomásokon gyakran 4—5 órát is várni kellett. A vármorság jelentése szerint, tavaly 17 ezer esetben indítottak eljárást vámbüntetések miatt és összesen 150 millió forint értékű árut foglaltak le. Növekedett a kábítószer csempészés is.

Rossz a vízellátás

Jelenleg 1300 településen nincs közműves vízellátás, ebből 800 helyen rossz az ivóvíz és mintegy 200 községben „zacskós” vízzel kívánják biztosítani a vízellátást és elhárítani a közegészségügyi veszélyt. Egy liter csomagolt víz előállítása 1.50 — 3.50 forintba kerül. Felmerül a kérdés: Nem lenne olcsóbb mindenütt megfelelő mélységű kutakat fúrni?

Fejlesztik a nemzetiségi oktatást

Új épületet kap a budapesti szerbhorvát, valamint a szlovák nyelvű általános iskola, gimnázium és diákotthon. Már építik a sátorlajúhelyi szlovák, továbbá a gyulai román általános iskolát és gimnáziumot. A városi tanácsok a következő tíz évben az eddiginél gyorsabban fejlesztik a nemzetiségi oktatás feltételeit és színvonalát.

A szellemi szabadság szelepe: a vicc

Évi átlagban 120 vicc születik Budapesten. Az elmúlt negyed évszázad leggyengébb évében 40, a rekord esztendőben pedig 200 viccet gyűjtöttek össze a hazai vicc-szociológusok. Nyugodt körülmények között kevés új viccet hallani, ha viszont romlik a hazai helyzet, vagy nő a nemzetközi feszültség, a viccek száma azonnal megugrik. Jellemző, hogy a legbővebb termés tavaly volt...

Megkétszereződött a menekültek száma

Bécsi jelentések szerint, az elmúlt év első nyolc hónapjában kétszer annyi keleteurópai állampolgár kért menedékjogot Ausztriában, mint egy évvel korábban. Politikai megfigyelők az új menekülési hullámot a gazdasági megtorpanással, a nagyarányú áremelésekkel, az életszínvonal csökkenésével és az elbocsátásokkal magyarázzák.

A hazai sajtó pedig nem tehet mást, mint az öklét rázza és hazaárulással vádolja azokat, akik a szabadságot választották. Idézünk a Dolgozók Lapjából: „Az elmúlt napokban sok szó esett azokról, akik hűtlenül elhagyták hazájukat. Az eszmecserék kiváltója az a szégyenteljes esemény, hogy olyanok maradtak külföldön, akik dédelgetett gyermekei voltak szocialista hazánknak... A termés annál gazdagabb lesz, minél több ocsú hull ki belőle. Nem elkeserítő, csak felháborodásra készítenek, hogy sorainkban herskójánosok, dobosattilák, vargazoltánok, magyaristvánok, tóthzoltánok is vannak, akiknek nevét stílszerűen csupa kisbetűvel írjuk.” — Eddig az idézet a hazai lapból. A cikkírónak figyelmébe ajánljuk, hogy ha következetesen kisbetűvel akarja írni mindazoknak a nevét, akik politikai meggyőződésből külföldre távoztak, akkor a jövőben így kell írnia Bartók Béla, Molnár Ferenc és Szentgyörgyi Albert nevét is, nem is beszélve vlagyimiriljicsleninről...

OLVASÓI LEVÉL

„...Budaörsi vagyok, a kitelepítés után itt (Németországban) léptem be zárdába és mivel Magyarországról jöttem, kaptam a Mária-Gizella nővér nevét Gizella királynénk tiszteletére. Már 27 éve vagyok itt. A Feketeerdőben fekszik a zárdánk... talán 25 km-re van a Duna eredete.

Hogy miért írok: kb. három éve kapom már az „Életünk” újságot, egy jó lélek fizeti, s mindig örömmel várom...

Most van egy kérésem: ...láttam az újságban Mindszenty bíborosnak a budapesti Amerikai Követségen készült feljegyzéseit: „Napi jegyzetek.” — Mert főpásztorunkat nagyon tisztetem és szeretem, hisz' ő volt az első, ki föl-emelte szavát, mikor kidobtak bennünket. 76-ban kaptam meg Máriacellből „Emlékiratait”, jó Lothár atya szerezte meg és egy ismerős megfizette. Igazán boldog voltam, mikor kezemben volt. 78-ban szerencsém volt Máriacellben L. atyát személyesen megismerni. Akkor kaptam tőle „A száműzött bíboros” című könyvet...

Tavaly augusztusban még egyszer voltam Máriacellben. Szerencsém volt ott tölteni szabadságomat. Felejthetetlen napok voltak. Ha a bazilikában voltam, mindig elmentem a sírhoz is. Hozzá én voltam az első, ki őrizhette a (Mindszenty)-emlékmúzeumot. Most is elöttem van a gyönyörű kép Főpásztorunkról, mely a múzeumban köszönti a látogatót... Hálás köszönettel maradok, ha nem is tiszta magyar, de mégis magyar érzésű s magyar hazáját szerető testvére:

Mária-Gizella nővér.”

KATICABOGÁR

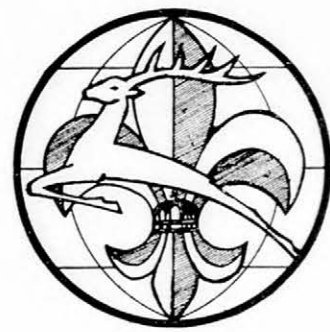
Katicabogárka
szállj fel az égbe,
mond meg Istenkének:
zárja el a hideget,
nyissa fel a meleget.
(Gyermekvers)

Túl a Kárpátokon?

Kisiskolás koromban már megtanultam, hogy a Kárpátokon, mármint az Északkeleti-Kárpátokon túl Lengyelország fekszik (az egykori Galicia, azaz Gácsország, meg Lodóméria). S lám, most vén fejjel megtudom, hogy, — de szó szerint idézem a fő pártlap, a Népszabadság riporterét (kiírom a nevét is, hadd szégyenkezze: Gerencsér Miklós), — szóval ez áll a jeles riportban: „Nem volt nekünk semmi bajunk előző lakhelyünkön, a Szovjetunió Kárpát-on-túli területén. Beregszászról költöztünk át. Miért? Nincs annak se fontos, se pontos oka. Talán csak a nevünk”.

Aki ezeket mondja, természetesen a riporter átfogalmazásában, az Kossuth Istvánné, a híres Kossuth rokonságból, a zempléni nemes „udvari és kossuti Kossuth” famíliából. Perfid módon vele mondatják el, hogy Beregszász, meg Munkács, az egykori magyar Kárpátalja a Kárpát-on-túli területen van. Ami persze igaz Moszkvából nézve. De Kecskemétről —??

Sz. J.

Cserkészvezetők találkozója

Szinte már hagyományossá vált, hogy farsang utolsó szombatján Bonn-Venusberg-en az Európai Magyar Cserkészkerület élgárdája összejön vezetői konferenciára. Idén is így volt. A háromnapos tanácskozásra (február 15—17) mintegy százhuszan érkeztek, a szélrózsa majd minden irányából. Ott voltak Svédország (Stockholm), Hollandia, Svájc (Zürich, Genf), Franciaország (Párizs), Ausztria (Bécs, Grác, Linz), Németország (Frankfurt, Mannheim, Köln, Stuttgart, München és a Kastli Gimnázium) cserkész képviselői: idős vezetők, csapatparancsnokok és fiatal, nemrég vizsgázott vezetők vidám, kedves társasága adott találkozót egymásnak.

A tanácskozások napirendjén tapasztalatcseré, új programok, feladatok megbeszélése s néhány tanulságos, érdekes előadás szerepelt. Megemlékeztek a magyar cserkészlet alapításának 70 éves nagy jubileumáról, valamint a kinti, a nyugati szabad világ magyar cserkészeteinek 35. évfordulójáról.

A magyar cserkészlet, hagyományaihoz híven, valóban a nagy elődök példáját követi, ápolja az ősök örökségét, de lépést tartva a korrallal, új utat is mutat a nagyvilágban felnövekvő magyar fiataloknak. Évek áldozatos, nem lankadó cserkész munkája eddig is meghozta gyümölcsét s erre büszkének lehetnek cserkészvezetőink. És nyomukban máris ott vannak, nem is kevesen, a fiatalok, akik ugyan itt kint születtek, lélekben azonban nem szakadtak el a magyarságtól. Ez mutatja legjobban a magyar cserkészlet hatalmas erejét és sikerét.

Jó volt látni a sok remek cserkészvezetőt, jó volt őket hallani és munkájukon lelkesülni.

Müncheni öregcserkész

Bogyay Tamás: Szent István király

„STEPHANUS REX”

könyve németül és magyarul kapható az Életünk Szerekesztőségénél.

Ára 26.— DM + Porto

Az élet könyvéből

AUSZTRIA

Bécs: Keresztelés: Polczer Péter, P. Gábor és istenes Éva fia, 1980. febr. 3-án.

Házasság: Török Béla és Hajek Inge 1980. febr. 2-án, **Koncz Péter és Magyar Judit** 1980. febr. 19-én Bécsben házasságot kötöttek. — Sok szerencsét!

Az örök hazába költöztek: gr. Serényi István, 84-éves, Badenben, 1979 december; **Dallos Györgyné,** Bécsben, 1980. jan. 4-én; **Rónay Josefina Emma,** 85. életévében, 1980. jan. 4-én Bécsben; **Erdődy-Pálffy Franciska,** 84. életévében, 1980. jan. 18-án Bad-Hallban; **Kremsmünsterben** temették jan. 24-én; **Haidinger Irén,** 82-éves korában 1980. febr. 3-án Bécsben; **Ambrózy Sylvia Alojzia** szül. **Faltusz,** 54-éves, 1980. febr. 4. Bécs. Nyugodjanak békében!

Dr. Tomsich László, életének 64. évében, 1980. jan. 27-én Bécsben csendesen elszenderült. Temetése febr. 2-án volt Wiesenben (Burgenland). A gyászmise a Stefansdombon volt febr. 4-én. — Tomsich László a bécsi magyarok közkedvelt „magyar” orvosa volt. A nincstelen menekülteket épp oly kedvesen fogadta és lelkiismeretesen kezelte, mint egyéb betegeit. Önzetlen segítőkészségének elismerésül a Szent István Egylet felterjesztésére König bíborosérsek a Szent István érdeméremmel tüntette ki. Az egyházközség és a bécsi magyarság tisztelete és hája jeléül szeretett halottjéért március 6-án engesztelő szentmisén vett részt. — Az Úr fogadja be őt az örök boldogság hazájába.

Linz: Elhunyt Filipics János honfitársunk. — **Dr. Balogh Vince** plébános temette a St. Martin-i temetőben február 12-én. A haláleset egy hitéhez ragaszkodó családot ért. Ez teszi mélyebbé részvétünket.

NÉMETORSZÁG

Köln: Halálozás: Hollósy Erzsébet, düsseldorfi lakos febr. 14-én 80-éves korában elhunyt. R. I. P.

München: Születés: Prantl Miriam Teréz, P. Herbert és Ladi Teréz kislánya,

MÁRCIUS 15 MÜNCHENBEN

MÁRCIUS 15-ét a müncheniek a szaléziánusok ifjúsági otthonában ünnepelték. A nagyszámban összegyűlt közönségnek a Stuttgarti Magyar Népi és Művészegyüttes adott majdnem kétórás műsort. Egymásután vonultak fel a színpadon — **Fejős Ottó** stuttgarti magyar lelkész beköszöntője után —, az énekkar, a táncsoport és azok a fiatal stuttgarti magyar művészek, akik szeretettel adták tudásuk legjavát, népdalokat, zeneszámokat a lelkes közönségnek. A Művészegyüttest **Hauk Irénke** táncnő és **Konthur Mária** zene-nővezető készítette elő nagy szakértelemmel. **Dr. Szodfridt Imre** tárogatószólót adott elő, **Fernbach Gábor,** a Stuttgarti Operaház zenekarának tagja pedig művészi fuvolajátékkal örvendeztette meg a jelenlevőket. Az énekkart is ő dirigálta. **Kunsági Júlia,** a Stuttgarti Zeneművészeti Főiskola növendéke, a „Háry János” daljátékából énekelt nagy átéléssel a legszebb dallamokat. — **Fejős Ottó** lelkész odaadó munkája példaadóan bizonyítja, hogy műkedvelőkből is lehet kedves, családi közösségben élő csoportot teremteni, akik művészi munkájukkal szolgálják a magyar kultúrát és szereznek sok örömet a magyar közönségnek. A hallgatóság maradandó élménnyel és sok tanulsággal távozott az ünnepségről.

1980. jan. 26-án született, márc. 16-án kereszteltük. **Bérmálás: Fodor Zsuzsanna** VII. o. gimnazistát 1980. márc. 2-án Münchenben, a Szt. József plébánia-templomban **Tewes Ernst** segédpüspök a bérmálás szentségében részesítette.

Haloítaink: Jörg Lajosné szül. **Radics Ilona** 1979. nov. 7-én Münchenben elhunyt. — **Dormuti Árpádné** sz. **Sauer Paula** 86-éves korában 1980. febr. 19-én Gautingban elhunyt. Temetése ugyanott febr. 22-én volt. — **Rogge Mária** **Janí,** 39-éves, 1980. márc. 11-én Münchenben elhunyt. Temetése márc. 14-én a Westfriedhofban volt. — **Horváth József** 48-éves korában 1980. márc. 11-én meghalt. Temetése márc. 14-én a Westfriedhofban volt. — **Kovács Sötét Margit,** M. Augustus iskolanővér, 1980. márc. 19-én 65 éves korában meghalt Münchenben. Március 21-én a Nordfriedhofban temették.

Münster: Születés—Keresztelés: Haenlein Tamás István, H. Péter és Hazai Katalin harmadik gyermeke megszületett, keresztelése Budapesten lesz. — Szívvel gratulálunk.

Spessart (Karlsruhe mellett): Jeilinek Ádám és Borsos Magdolna 1979. nov. 25-én ünnepelték 50 éves házassági évfordulójukat. A nagy családi eseményen 7 gyermekük, 20 unokájuk és 9 dédunokájuk vett részt. A népes családból 11-en Magyarországon élnek.

Stuttgart: Keresztelés: Freudemberger Éva jan. 20-án a kereszttség szentségében részesült. A keresztelő-szentmisén a keresztzüök és a Heilbronn-i hívek örömmel és áhítattal vettek részt.

OLASZORSZÁG

Keresztelések: Torino: Novara Lorenzót, N. Aristide és Letovai Agnes kisfiát 1979. aug. 16-án, — **Brescia: Zamboni Lindát,** Z. Giacomo és Czeider Zsuzsanna kisleányát 1979. dec. 23-án, — **Merano: Zaccaria Carlót,** Z. Francesco és Borsi Anikó kisfiát, 1980. jan. 8-án tartották keresztvíz alá. — A jó Isten áldása legyen mindnyájukon!

Halálozás: Bologna: özv. Szamek Dezsőné sz. **Révész Magdolna,** jan. 12-én, 79-éves korában, — **Messina: Dr. Diminich Raimondo,** fiumei születésű magyar orvos, jan. 21-én, 86-éves korában, — elhunytak.

Róma: Jan. 24-én temették **Franchina Remót,** Nagy Magdolna férjét, akit 79-éves korában szolgált magához az Úr. Nyugodjék békében!

Sciaccia (Agrigento): Friscia Tommasoné sz. **Dankó Éva,** a palermói egyetemen 1979. dec. 20-án a lehető legjobb eredménnyel (110 e lode) megszerezte a doktorátust angol nyelvből. — Gratulálunk!

SVÁJC

Lausanne: Keresztelés: Csánk Eleonora Gizella Olga Mária, Dr. Cs. István és Olga 3. gyermeke, 1980. febr. 23-án, — **Janett Maria-Claude,** J. Giulio és Györgyi szül. Bardócz 3-ik gyermeke, 1980. márc. 30-án részesült a kereszttség szentségében. Az Úr kísérje őket élet-útjukon!

Zürich: Születés: Papp Melinda Krisztina (Winterberg) P. Albert-Németh Zsuzsanna leánya, **Bietenholz Harry Antony** (Üsnacht) B. Henri-Visith Erzsébet fia; **Tóth Szabolcs** Zürich, T. Bálint-Vetró Julianna fia; **Miklovich Zita Mária** (Adliswil) M. M. Tamás-Faller Zsuzsanna leánya.

Házasság: Horváth György — Hirs Katalin; Németh József — Nutz Angelika; Takács László — Ferndi Mária Zürichben házasságot kötött.

Halálozás: Baffy Endre Kloten 40 éves; **Kálmán László** Zürich, 62 éves; **Csákváry Károly** Zürich, 46 éves; **Gallambos Anna** Zürich, 73 éves; **Kovács Imre** Mutschellen, 53 éves; **Libor L. Rütli,** 47 éves; **Mauer Erzsébet** Niederglatt, 62 éves; **Németh Anna Mária** Zürich, 95 éves; **Horvát József** Zürich, 53 éves korokban elhunytak.

A FÜGGETLEN MAGYAR ÉRTELMSÉG 2. GENFI TALÁLKOZÓJA

Bibó István halálának 1. évfordulójára 1980. május 10–11-én tartjuk a 2. „Dies Academicus” a genfi egyetem nagytermében (Salle Piaget, Université li. 24, r. Général Dufour) „Bibó István, A Harmadik Út és a következő nemzedék” címmel.

Műsor: május 9-én, pénteken este 20.15 kezdettel francia nyelvű előadás a genfi értelmiséghez. Másnap, május 10-én reggel 9.15-kor magyar nyelvű megnyitója, utána Borsodi István előadása. Szombat d. u. és vasárnap, május 11-én d. e. négy egymást követő kerekasztalkonferencia. Tárgysorozat: 1. a magyar demokrácia kérdései és Bibó 1956-os koncepciója; 2. a kelet-európai kisállamok nyomorúsága; 3. a zsidókérdés Magyarországon; 4. a nemzetközi szervek benuhltsága.

A Dies Academicus nyilvános. Részvételi díj: Sfr. 100.—, amiből fedezzük az elhangzott előadások és hozzászólások kinyomtatását.

Dr. Luka László
(CH-1206. Genf, 4. Ave. Bertrand. Svájc)

OLVASÓNK ÍRJA

Az „Életünk” egy régebbi „Erdély védelmében” című közlése nagyon elkeserített. Kint értettem meg, hogy Apponyi Albert trianoni beszédének miért nem lehetett eredménye. — Ugyanis a románok már előre is sok barátot szereztek és erős propagandát indítottak, hogy megnyerjék Nyugatot... Tegnap mesélte valaki, aki Romániában volt egy társasággal, hogy a románok ma is mindent megtesznek a külföld megnyerése érdekében. — És mi mit teszünk? — Mert az otthoniak semmit se tehetnek, sajnos.

Milyen fájón vettem tudomásul egy párizsi ismerősömtől, hogy tavaly a rue du Bac-ban hirdett összejevetelen csak kevesen vettek részt és a magyar ének is keserves volt... Bocsnát a sok keserű nővér vagyok. Ma, amikor az Egyház Szent Istvánt ünnepli, kérem segítségét a szentmisében... De Önnek is megírtam keservemet, mert nagyon fáj Hazánk sorsa. — Kérem, ne válaszoljon, helyette buzdítson és imádkozzon...!

Szabó Erzsébet Sr. Melanie
(Mattaincourt)

A NUMISMATICA HUNGARICA KÖZÉRDEKŰ HIRDETÉSE

A NUMISMATICA HUNGARICA egyike azon magyar emigrációs tevékenységeknek, amelyekkel a magyar ügy nemzetközi fórumot nyerhet magának. Politikai-történelmi értelmű gondolatokat hordoznak, amelyek a jövő zálogai. Jogos érdekeink képviselője, vonzó művészi formában csak akkor érhető el, ha Te, En, On, azaz mindannyiunk ügyévé lesz. A NUMISMATICA HUNGARICA nem nyereszkező vállalkozás, anyagi terhe néhány kevesek vállain nyugszik, s e kevesek ereje elégtelen a további, pl. erdélyi érmék kibocsátásához. A jövő csak azoké, akik a jelenben tesznek. Patriotizmus nincs áldozat nélkül s erre az áldozatra kéri Önt is a NUMISMATICA HUNGARICA.

Az érmék technikai adatai: átmérőjük 38 mm, súlyuk kb. 24 gr., bronzból patinával borított, à DM 35.—; 22 karátos színezüstből védjegyzve, PP-minőségű (polirozva) à DM 95.— MWSt. nélkül. Aranyból jelenleg nincsen kivitelezési lehetőségünk. Megrendelhető: NUMISMATICA HUNGARICA, Postfach 73-0302, D-6000 Frankfurt/M-73, West Germany.

III. Sorozat előoldal

IV. Sorozat előoldal

VI. Sorozat előoldal

† ANDRÁS-ENDRE BÉLA 1909—1980

Eredeti családi nevének használatától 45 után oktalannul eltiltották, így lett **Endre Bélából** — ahogy ismertük —, **András Béla.** Az új magyar kórusmozgalomnak egyik vezető egyénisége volt; Kodálytól tanult s már a pályakezdeten a nagyműtű Budai Dalárda karnagya. Egy ideig Kamaraopera Társulatot igazgatott, az operákat ő rendezte és vezényelte. Közben megszámlálhatatlan rádió- és hangverseny szereplésnek tesz eleget. Emlékeztetése Károlyi-kerti koncertjei is. Az egykori pesti Városi Színház, majd 1940-től a Kolozsvári Opera karmestere volt. A háború után előbb kényszerű hallgatás és zaklatások az osztályrésze, de már 1946—49 közt a budapesti Vígszínház igazgatója. 1963-ban az Irodalmi Színpad zenei vezetője. Sok rádiójáték- és színpadi kísérőzenét, valamint kórusműveket, táncjátékokat, operát írt. Az utóbbi években önzetlenül szervezett és rendezett (leginkább az óbudai Szt. József templomban) „művészi: irodalmi-zenei ábítatókat”.

Hirtelen érte a halál, de nem készenléten. Utolsó útján nagyszámú közönség, tisztelői, volt munkatársai, sokan a művészvilágból, kísérték el a Farkasréti temetőben. A temetési szertartást régi barátja, a cisztercita Rajeczky Benjamin, a jeles zenetudós vezette.

Endre Béla emlékét idekint élő barátai is megőrzik. Sz. J.

BODNÁR GÁBOR EURÓPAI KÖRÚTJA

A Magyar Cserkészszövetség üv. elnöke, Bodnár Gábor a magyar egyesületek, egyházak és cserkészcsapatok meghívására kéthetes látogatást tesz Európában. Útjának célja a cserkészlet 70 éves munkáját ismertetni, melynek keretében bemutatja: „A magyarországi cserkészlet története” c. most megjelent könyvét. Utiterve: Április 25-én Bécs, 26-án szombaton Münchenben 18 órai kezdettel a Kat. Misszió székházában (Oberföhringerstr. 40.) a Cserkész- és Központi Szövetség közös rendezésében vacsorával egybekötött jubileumi est. 27-én vasárnap Stuttgartban 15.30-kor ökonemikus istentisztelet a Martin Luther templomban (M. Lutherstr. Bad-Constadt), 16.30-kor az előadás kezdete. 29-én kedden Innsbruckban, 18.30-kor a Mindszenty Otthonban a helyi Diákszöv., a Magyarok Egyesülete Tirolban és a cserkészek közös rendezésében előadás. Május 1-én Burg Kastl meglátogatása, május 2-án pénteken Heidelberg, 3-án Frankfurtban 15 órakor a Kat. Misszió és cserkészlet rendezésében a Deutsch Orden rendház termében. 4-én Zürichben. Anyák Napjával egybekötve. Az utóbbi 3 városban Tollas Tibor magyar költők anyákról írt verseiből ad elő.

SPORT

Nagyszerű élmény volt ott ülni a dortmundi „Westfalia“ csarnok lelátóján és közel 2000 magyarral ünnepelni a Regöczy-Sallai jégtánc-páros világbajnokságát. Zúgott a „hajrá magyarok“, lobogtak a nemzeti színű zászlók, hullott a virág-eső; örömkönnny csillogott nemcsak Regöczyék szemében, de a mienkében is, mikor felhangzott a Himnusz és nemzeti lobogónk méltóságteljesen kúszott fel a két vörös lobogó között a legmagasabb csúcsra.

A magyar páros az öt legjobb között másodikként indult. Lendület, szépség, biztonság és temperamentum jelemezte nagyszerű kűrjüket. Nem is maradt el a jutalom a pontozó-bírók részéről sem. A szovjet pontozó is 5.9-et adott. Az utánuk jött volt világbajnok szovjet páros láthatóan idegesen futott. Kűrjük után már biztos volt a magyar győzelem, csak 5.6 és 5.7-et kaptak. Egy pontozó adott 5.9-et — a magyar bíró: Kertész Ferenc. Ime, így is lehet pontozni, ilyen nagyvonalúan. Ez a nemes gesztus, mintegy válasz volt szovjet kollégájának, aki Lake Placidben csúnya elfogultsággal pontozott és ezzel megfosztotta Regöczyéket az olimpiai aranyéremtől. Köszönet a szép „magyar“ esztét a Regöczy-Sallai párosnak, további sok sikert kívánunk nekik. Mint hírlík, hivatalosan engedélyt kaptak, hogy jégrevükben is felléphetnek.

A tavalyi kisiklás után idén ismét a magyar asztalitenisz csapat nyerte veretlenül az Európa-kupát.

Egy arany és két ezüstéremmel tértek haza atlétáink a fedett pályás Európa-bajnokságról. Bakos Béla a hármasugrásban országos csúcsot, 16.86 m-t ugrott, megeleözve az esélyes szovjet ugatókat. A női magasugrásban Mátay Andrea 193 cm-rel második, Paróczai András a 800 m futásban szintén második lett.

Odahaza megnyomták a szokásos „gombot“ és megindult a tiltakozás áradata az amerikai olimpiai bojkott ellen. Egy példa: a Vas megyei Tejipari Vállalat 57 aláírással fejezi ki „mélyseges felháborodását az olimpiai mozgalom ellen irányuló mesterkedések miatt, tiltakozva a népek békés vetélkedőjét jelképező olimpiai mozgalom fenyegetése ellen“. — Ebben a tiltakozásban csak egy hiba van, a címzés. Nem az Egyesült Államok Olimpiai Bizottságának elnökéhez kellett volna címezni, hanem Moszkvába.

Örömhír a Fradiban. Nyilasi Tibor azzal a kéréssel fordult a magyar Labdarúgó Szövetséghez, hogy újból játszasson a Ferencváros csapatában.

Magyar vendéglő és hentesüzlet a Grenoble-i Alpokban

Május 15 és szeptember 15 között szeretettel és magyaros ételkkel várom a Napóleon útján utazó honfitársaimat (fatányéros, halpaprikás stb.).

A következő füstölt hentesárúkat szállítom postán utánvétellel:

Disznósajt 32.— Frs.
Bácskai májas hurka 32.— Frs.
Kolbász 46.— Frs.
Házilag készített paprikás szalámi 46 Frs.
Sonka, 2 kg-os 38.— Frs. (1 kg.)
Lapocka 30.— Frs.
Első és hátsó csülök 18.— Frs.
Karaj 30.— Frs.
Csemege szalonna 28.— Frs.

MISKOLCZI MIHÁLY
Petichet

ST THEOFFREY - 38220 VIZILLE
Telefon: (76) 81-04-93

GAZDAGYULÉS BURGENLANDBAN

A burgenlandi Alsóőrön (Unterwart) sikeres gazdagylést tartott a Magyar Gazdaszövetség. Több mint 50 magyar gazda előtt Fáber György ismertette a Gazdaszövetség munkásságát, rámutatva arra, hogy a gazda lakosság megfogalmazása nem csupán alsóőri jelenség, Ausztriában mindenütt szaporodnak a mellék-üzemágas gazdák, akik már 50 %-ban az iparban dolgoznak. Szabó Károly, St. Michel-i kisközgazda, arról tartott előadást, hogyan kezdte meg a gazdálkodást bérelt földön. Az alsóőri gazdák közül többen kérdést intéztek az előadókhoz és nagy figyelemmel fogadták a válaszokat. Dr. Seper Károly, az alsóőri Múzeum Egyesület elnöke, valamint Dr. Galambos Ferenc plébános mondott köszönetet a Gazdaszövetség eredményes munkájáért.

Svájcban élő 31-éves, jómegjelenésű férfi keresi 22—26-éves magyar vagy jugoszláv-magyar leány ismeretségét házasság céljából. — Fényképes válaszokat „Tavaszi 80“ jellegre a kiadóba kérek.

BÉCSI MAGYAR KÖNYVESBOLT

Libro Disco

A-1010 Wien, Domgasse 8. T.: 52-73-15
Magyar könyvek, lemezek és folyóiratok küldését a világ minden tájára vállaljuk. Kérje díjtalan katalógusunkat.

Yves de Daruvár:

A FELDARABOLT MAGYARORSZÁG
c. híres könyve magyarul, több színes és fekete fehér képpel és térképpel, kemény vászonkötésben, számtalan olyan fontos történelmi dokumentumot tartalmaz, mely a szerző másnyelvű kiadványaiban nem szerepel. Az izgalmas történelmi dokumentációt olvassuk anyanyelvünkön.

A könyvnek ára portóval együtt 40.— Sfr., vagy ezen értéknek megfelelő más valuta.

Megrendelhető közvetlen a kiadónál:
EDITION BALOGH, Pf. 19.
CH-6000, Luzern 5.

Rupp László híres törvényszéki fordító, vállal fordításokat magyarról németre és németről magyarra. D-8000 München 1. Postfach 162. Tel.: (089) 300 21 62.

Ausztriába látogató turisták figyelmébe!
Második kiadásban is megjelent

Juhász László:

BÉCS MAGYAR EMLÉKEI c. könyve.
168 oldal, 18 illusztráció.
Ára: 15 DM, 100 Sch, vagy 7 \$.
Megrendelhető: Dr. László Juhász,
8 München 80. Bülowstr. 10/2.

MAGYAR HENTESÁRÚT

gyártunk immár 10 éve Stuttgarttól 40 km-re, Welzheim-ben. Győződjék meg kiváló minőségű, magunk által készített Wurst-Spezialitátekről. Rendeljen az alábbiakból:

1 kg Balkán füstölt májas	12,—
1 kg Balkán véres májas füstölt	10,—
1 kg Rizsás hurka, sütnivaló	10,—
1 kg Véres hurka, sütnivaló	10,—
1 kg Disznósajt, gyomorban, füstölt	12,—
1 kg Friss kolbász, sütnivaló	14,—
1 kg Kolbász (gyulai recept után)	16,—
1 kg Papr. szalámi (csabai recept után)	18,—
1 kg Füstölt sonka (hátsó)	18,—
1 kg Fokhagymás, papr. tokaszalonna	12,—
1 kg Oldal-szalonna, füstölt	12,—
1 kg Fokhagymás pariser	16,—

Minden árút légmentes csomagolásban utánvétellel szállítunk.

Éttermek és vendéglők részére kívánságra külön árjegyzéket küldünk! Viszonteladókat keresünk 10 % provízió fizetés ellenében.

Fleischwarenfabrik - Viktor Pál

Lerchenstr. 29 — 7063 Welzheim
Telefon 07182 / 87 36 este 19 óra után 81 81

Igazi magyar festett tojások matyó-palóc-hevesi motívumokkal, továbbá lengyel batikolt, cseh biedermeier, karcolt díszítéssel: 6-darabonként DM 35.— (portó és csomagolással együtt). — Szalmarátétesek darabja DM 15.— — Rendeljen amíg a készlet tart! Csak előrefizetés (csekk vagy készpénz) ellenében szállítunk. — Ungarische Töpferei und Volkskunststadel — Ildikó Körner v. Pá'inkás, 7024 Filderstadt 4, Kronenstr. 6-8.

42 éves jómegjelenésű tisztviselő keresi korrekt, szellemi érdeklődésű 44—54-éves férfi ismeretségét házasság céljából. Fényképes válaszokat „Pantha rhei“ jellegre a Szerkesztőségbe.

Most jelent meg

Juhász László MAGYAROK AZ ÚJVILÁGBAN

című új könyve, amely az első világháború ősüktől a századforduló kivándorlási hullámáig követi az amerikai magyar nyomokat.

Ára: 15.— DM, 100 ŐS, 7 \$.

Megrendelhető: Dr. Juhász,
8 München 80. Bülowstr. 10/1.

„TETENY“ ungarische Spezialitäten INH.: O. BAYER

Kreittmayerstr. 26. - D-8000 München 2.

Telefon: (089) 19 63 93

Abasári rizling	5.75
Debrői Hárslevelű	5.75
Badacsonyi Kéknyelű	6.20
Badacsonyi Szürkebarát	6.20
Soproni Kékfrankos	6.—
Domoszlói Muskotály	6.20
Domoszlói Tramini	6.50
Badacsonyi Tramini	6.50
Villányi Burgundi	6.20
Hajósi Cabernet	6.20
Tokaji Aszu 4 Putt.	13.—
Tokaji Aszu 3 Putt.	11.—
Kecskeméti Barack pálinka	23.50
Hasas Barack pálinka	20.50
Cseresznye pálinka	20.50
Szilva pálinka	19.50
Hubertus	17.50
Kosher szilva pálinka	26.—
Beverage Bitters (Unic) lit.	26.—
Beverage Bitters (Unic)	13.50
Szalámi (Pick)	22.—
Csabai	20.—
Gyulai	18.—
Süli debreceni	13.—
Süli kolbász	14.—
Házi kolbász	17.—
Tarhonya 1/2 kg.	2.75
Nagykocka	3.10
Lebens	3.10
Kiskocka, cérnametelt 100 gr.	—70

Üvegárút is szállítunk!

DIÓSZEGHY TIBOR, híres tolmács és fordító, magyar-német (és német-magyar), Németországban tanácsadás, állampolgársági és menekültügyi kérdésekben és peres ügyekben segít. D-4040 Neuss, Daimlerstr. 249. Tel.: 02101/54 13 17.

Jómegjelenésű, 177 cm magas, szőke 27-éves akadémikus (magyar szül., német állampolgár), klasszikus zenét és természetet kedvelő, keresi kulturált, telt-karcú, házias, vonzó megjelenésű magyar leány ismeretségét 27-éves korig. — Fényképes leveleket „Nyugateurópa“ jellegre a kiadóba kér.

NAGY MAGYAR KÖNYV ÉS HANGLEMEZ KIÁLLÍTÁS MANNHEIMBEN

1980 április 19-én 9-től estig,
20-án vasárnap 10-től 17-óráig
árusítással egybekötött

KÖNYV ÉS HANGLEMEZ KIÁLLÍTÁST
rendezünk a mannheimi HOEPFNER
STUBE-ben, S 4 17—20. a város
központjában.

A kiállításon kalocsai kézimunkák is kaphatók. Az Étterem a vendégek rendelkezésére áll. Szombaton este zenés szórakozás! Mindenkit szeretettel várunk, barátaival, ismerőseivel együtt.

MUSICA HUNGARICA

Rümannstr. 4

8 München 40. Telefon (089) 30 50 43

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és Kiadóhivatal
8000 München 81, Oberföhringer-
str. 40. Telefon: (089) 98 26 37.

Felelős Kiadó:

a Magyar Kat. Főlelkésziség.

Felelős szerkesztő:

Dr. Harangzó Ferenc.

*

Redaktion und Herausgeber: die
Ungarische Oberseelsorge,
8000 München 81, Oberföhringer-
str. 40. Telefon: (089) 98 26 38.
Redakteur: Dr. Harangzó Ferenc.

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lel-
készek terjesztik, ők küldik szét
és 6 náluk is kell előfizetni!

Tengeren túlra, vagy ahol nincs
magyar lelkész, oda a Kiadóhiva-
tal küldi az újságot.

Egyes szám ára egy évre 15 DM,
vagy ennek megfelelő valuta.
Tengeren túlra légi postával 25 DM.

Lapzárta: a hónap 18-án. — Hírde-
téseket csak 15-ig fogadunk el.

Postscheckkonto: Nr. 606 50-803,
Kath. Ungarn-Seelsorge, Sonder-
konto: München.

Bankkonto: Bayer. Vereinsbank,
Nr. 145857, Kat. Ung. Seelsorge
„Életünk“

Druck: Danubia-Druckerei,
Ferchenbachstr. 88. 8 München 50.

Az idej svájci magyar zarándoklatot a
siebeneichi Máriapócsi Vértkönyvező
Szűzhöz 1980 június 8-án, vasárnap
tartjuk meg. A részletes műsört később
hirdetjük ki.

Svájci Magyar Katolikus Missziók
Központi Tanácsa,
Lauko József, elnök

Há szereti a magyar konyhát, a hazai
ízeket érdemes megrendelni

Mikes Júlia SZAKÁCSKÖNYVÉT.

Egy tapasztalt háziasszony receptgyűj-
teménye és ezernyi ötlet, Vajda Albert hu-
morával fűszerezve (272 oldal). Ára 20 DM,
vagy 10 \$. Megrendelhető: Juhász, 8000
München 80. Bülowstr. 10.

Magyar-német és német-magyar fordí-
tásokat olcsón és gyorsan elvégez, magyar
nyelvű okiratokról hitelesített másolatokat
készít és más nyelvű okiratok fordítását
korrekten elintézi. W. Divy híres fordító
és tolmács, D-7990 Friedrichshafen, Linder-
str. 50. — Telefon: 07541/7 1 3 9 1.

Figyelem!

Újdonság!

Szamosi József

MÁRIACELLI EMLÉKKÖNYV

Képes magyar kalauz

Az izléses kiállítású könyvecske
a híres Mária-kegyhely történetét,
bazilikáját és a kincstár nevezetes-
égeit mutatja be, mindenütt kie-
melve Máriacell magyar kapcsola-
tait.

A könyvet 14 fekete-fehér-, és 32
színes kép díszíti.

Megrendelhető az „Életünk“
szerkesztőségében. Ára 12.— DM,
vagy 6.— \$ és postaköltség.

A Zürichi Magyar Nőegylet május hó
4-én rendezi meg Anyánapi ünnepélyét
a Zürichi-Oerlikoni Egyházközség kultúr-
termében, Schwamendingenstr. 55 sz.
alatt. Elérhető a 7 és 14-es villamossal a
Sternen-Oerlikon megállóig, onnét a 62-
es busszal egy megálló a templomig.

Megnyitó 15 órakor. Szórakoztatásról
cserkészseink vidám műsorával gondosko-
dunk. Mindenkit magyaros vendégszere-
tettel vár a — Rendezőség.

Zürichi Magyar Nőegylet

Hítes tolmács és fordító, — magyar-
német és német-magyar. Hans-Henning
Paetzke, 6000 Frankfurt/M. Adlerflycht-
str. 4. — Telefon (0611) 59 19 39.